

Kıbrıs'ta

Sosyalist GERÇEK

Temmuz 2002, Yıl 6, Sayı: 75- Fiyatı:500.000 TL (KDV dahil)- İngiltere: 50p AYLIK SİYASİ GAZETE

HALKIMIZ;

BARIŞ-DEMOKRASİ

ÖZGÜRLÜK DEDİ

- CTP YÖNETİMİ BU YÜKÜ TAŞIYABİLECEK Mİ?
- CTP YÖNETİMİ BU DESTEĞİ "SİNEK, ÇÖP, ÇUKUR ÜÇGENİNDE" BOĞACAK MI?
- CTP YÖNETİMİ BU MÜCADELEDE SOLUN BİRLİĞİNİ KURABİLECEK Mİ?
- CTP YÖNETİMİ "BU MEMLEKETİ BİZİM" YAPABİLECEK Mİ?
- CTP YÖNETİMİ YİRMİBEŞBİNE YAKIN BOYKOTÇU SEÇMENİ HESABA KATACAK MI?

BAŞYAZI

Ülkemizde bir seçim süreci daha geride kaldı. Her ne kadar da seçimin hemen sonrasında Denктаş: "bu seçim belediyeçilik seçimiymi, şimdi halk seçilenlerden sineklerle mücadele ve ot temizliği bekliyor" dese de, bu seçimin ortaya koyduğu bir dizi siyasi mesaj var.

Herkes bu mesajın ne olduğu konusunda farklı sonuçlar çıkarabilir. Ama başta büyük şehirlerde, oy potansiyelinin yoğun olduğu ve memur, işçi, esnaf ağırlıklı yığınların olduğu yerlerde hükümetin kalelerini kaybetmesi çok önemlidir.

Halk, Kıbrıs Sorunu'nda, Denктаş ve TC'nin ortaya koyduğu politikalara karşı, barış demokrasi iradesini seçenек

olarak ortaya çıkardı. Zaten uzun bir süredir varolan ekonomik yıkım sonrası yığınların bu tepkisi anlaşılırdır.

Bu tepki başka türlü yansiyabilir miydi? Statükoya karşı oluşan bu tepki TKP'ye gider miydi? Daha düne kadar "paketleri savunan ve kurtuluşun paketlerde olduğunu söyleyen" TKP bu tepkiyi oy olarak toplayamazdı. Peki YBH toplayabilir miydi? YBH'nın böyle bir derdi, yani halkın kolektif tepkilerini toplayacak bir derdi zaten yoktu.

Avrupa Partisi'nin bu tepkiden güçlü çıkması ne kadar olanaklı idi? Zaten Avrupa Partisi sadece Lefkoşa'da aday göstermiş ve geleceğini buradan alacağı desteğe göre şekillendireceğini söylemiştir. Bağımsız aday Nilgün

Seçimlerin verdiği mesaj

Orhon'un Lefkoşa'da aldığı % 7'lik oy, halkın TC politikalarına karşı cepheden verdiği yanıtı.

Sonuç olarak halk muhalefetinin yöneldiği adres CTP oldu. CTP bu rüzgarı arkasına alarak neler yapabilir? Birincisi, TKP'yi safdışı etmenin rahatlığı ile avunabilir. İkincisi, genel seçimlerde bu oyları milletvekili sayısına çevirmenin hesaplarını yaparak sistemle barışık tavrını sürdürebilir.

Ama görünen o ki halk, gerek Kıbrıs Sorunu'nda "barış", gerekse ekonomik yaşamda "umut" istemektedir. Bu noktada seçeneklerin içinde "ehven-i şer" CTP'yi seçmiştir. CTP bunu iyi değerlendirme durumundadır. Bu desteği halkın beklentilerine denk gelecek şekilde

kullanmayıp, "tekke" çıkarlarına dönük kullanırlarsa, halk kendi içinden yeni seçenekler çıkaracaktır.

Ülkemizdeki yurtseverlerin dağılımı içinde bile halk kendisine sunulan seçeneklere göre "görevini" yapmaya gayret etmiştir. Görev, şimdi verilen bu desteği ve mesajları halkın yararına kullanmak ve yurtseverlerin birliği için uğraş vermektir. CTP bu destekten, bu mesajı çıkarmak durumundadır. Aksi halde halk 1.5 yıl sonra genel seçimlerde bugünün hesabını sorar. Rüzgarı arkasında hissedip ayakları yerden kesilmesi olasılığı taşıyan CTP yönetiminin otuzbine yakın boykotcu seçmenin varlığını gözardı etmemesini hatırlatmakta yarar vardır.

Döviz Krizleri Sürerken, Halkımız Sorunlarına Çare Arıyor!..

Yaşanan büyük devalüasyon sonrası büyük bir yıkım yaşayan halkımız, yeni devalüasyonlarla perişan olmaya devam ediyor.

Dövizle konut alan onbinlerce kişi, devalüasyon sonrası bu borçlarını ödeyemez duruma düşerlerken, devlet onları tüccarın insafına terketti.

Konut inşaat şirketlerinin aşırı karlarla çalıştığı bu sektörde yaşanan döviz mağduriyetinde, tüccarlar tüm yüküsel gelirli alıcılar olan vatandaşa yükledi. Krize rağmen, tüccar kendi karlarından bir kuruş kaybetmek niyetinde olmadığını gösterdi.

TC Devletinin ve onun merkez

bankasının aldığı devalüasyon kararları ile bir gecede yoksullaşan halkımız, bunun hesabını TC Devlete ve onun Kuzey Kıbrıs'taki "emir kullarına" sormalıdır. Halkımızı iradesi dışında ona dayatılan "TL kullanımı" sonucu sürekli yoksullaşma yaşanmaktadır. Nitekim son bir aylık sürede yine %

20'lere varan devalüasyonlar yaşanmamıştır.

Gerek DÖKAY, gerekse diğer örgütler sorunun kaynağında siyasi iradenin TC 'de olmasında yattığını görmelidirler. Bu iradenin halkımıza geçmesi için de gerekeni yapmaları gerekir.

DÖKAY'IN BASIN AÇIKLAMASI

Ülkemizdeki yaşanan ekonomik krizler,ölümle sonuçlanan depremlerin ardından gelen ardçı depremler olarak sürmektedir.

Hergün yükselen döviz kurları karşısında alım gücümüz ve ülkemizde insanca yaşama hakkımız elimizden alınmıştır. Mağduriyetimiz geleceği belirsiz, daha ciddi sorunları bağrında taşıyarak, devam etmektedir. Bir yıldan beridir, hükümet yetkilileriyle yaptığımız görüşmelerde haklılığımızı teyid edilmiştir. Hükümet yetkilileri, "Mudi Sorununun" ardından sıranın Dövizle Konut Alanlara geldiğini ve sorunumuzu yerel seçimlerin ardından adil bir şekilde

çözecekleri sözünü vermişlerdir.

Hükümet yetkililerini uyarıyoruz:

Yurttaşlarına karşı görev ve sorumluluklarını bir kez daha anımsatarak, verdikleri "Adil Çözüm" sözünün arkasında durmalarını bekliyoruz. Bu bağlamda samimiyetlerini sınamak adına, sadece 30 Haziran 2002 tarihinde gerçekleşecek yerel seçimleri boykot etmeyerek, üyelerimizi kendi hür iradeleriyle başbaşa bırakıyoruz

Levent firmasının ise, Mahkemeye sevk ettikleri üyelerimizi de kapsamına alarak, sadece belli bir süre faiz almadan düşük taksitlerle ödeme

çağrısını, bizim HAKLILIGIMIZI TEYİD EDEN, RANTCI VE SAMİMİYETTEN UZAK bir yaklaşım olarak değerlendiriyoruz.

Ülkemiz insanının içinde bulunduğu bu denli acımasız ve zorlu koşulları samimiyetle değerlendirecek olan firmalar, iyi niyetlerini ancak borç bakiyelerimizi 21 Şubat devalüasyon öncesi 1 Sterling karşılığı 1 Milyon Türk Lirasına endekslediklerini açıklamakla gösterebilirler.

Bunun dışında sundukları düşük taksitli ödeme planları bizlerin yaşam boyu konutlarımıza sahip olmadan bir kiracı konumundan öteye

gidemeyeceğimiz bir sonuç getirecektir.

Bugüne kadar maaşlarımızı devrederek, gerçekleştirdiğimiz ödemelere rağmen, borçlarımız enflasyon karşısında artarak devam edecektir. Dövizle Konut Alan Mağdur Yurttaşların, böylesi sahte çözüm önerilerine prim vermemesini, Hükümet edenler, sorunumuzu çözene kadar taksitleri ödemeyerek, konut aldığımız firmalardan ve bunlara bağlı kurum ve kuruluşlardan alış-veriş yapmayarak, mücadelemizi sürdüreceğimizi kamuoyuna duyuruyoruz.

Zehra Cengiz
DÖKAY Başkanı

AB-Kıbrıs görüşmelerini yürüten heyet başkanı Leopold Maurer, Viyana'da Kıbrıs, Türkiye ve Yunanistan'dan kadınlarla panelde buluştu:

'Kıbrıs pasaportu taşıyan Kıbrıslı Türkler Avrupa yurttaşı sayılacak

■ 'Kıbrıslı Türkler AB'ye girmeye rıza gösterdiği anda, Acquis onlar için de geçerli olacak, AB'ye alınmış olacaklar'

■ 'Kıbrıslı Türklerle Rumlar diledikleri Anayasal düzenlemeyi yapabilir, diledikleri modeli seçebilir. Bizi ilgilendiren, Avrupa'da konuştuklarında tek ses vermeleridir

■ 'Güvenlik konusunda iki toplumun anlaşacağı her çözüm kabulümüzdür. Şu an varolan Garanti Anlaşması konusunda bizim herhangi bir sorunumuz yok... Bu devam edebilir'

■ Üyelik görüşmelerinin çoğu AB adayıyla en az dört yıl sürdüğünü anlatan Maurer 'Ancak Kıbrıs sorunu çözülürse Kıbrıslı Türklerle yönelik özel bir süreç uygulayacağız.' Avrupa Komisyonu üyesi 15 üye ülkenin basit bir oylamasıyla Kıbrıslı Türkler de üyeliğin parçası olacak' dedi

(Kıbrıs Alternatif Haber - Viyana):-

Avusturya'nın başkenti Viyana'da Uluslararası Diyalog için Bruno Kreisky Forum'un düzenlediği 'Kıbrıs'ın Avrupa Birliği yolu' başlıklı panelde konuşan Avrupa Komisyonu ile Kıbrıs üyelik görüşmelerini yürüten heyetin başkanı Leopold Maurer, Kıbrıs, Türkiye ve Yunanistan'dan kadın barış örgütleri temsilcileri, Avusturya'dan gazeteciler, akademisyenler ve sivil toplum örgütleri temsilcilerine Kıbrıs'la ilgili açıklamalarda bulundu.

KIBRIS; TÜRKİYE; YUNANISTAN KADINLARI DA PANELDEYDİ

1 Temmuz 2002 akşamı Viyana'da Bruno Kreisky Forum merkezinde düzenlenen panele Türkiye ve Yunanistan'dan kadınların oluşturduğu WINPEACE sivil kadın örgütü ile Kıbrıs'ın güney ve kuzeyi ile yurtdışında yaşayan Kıbrıslı kadınların oluşturduğu Hands Across the Divide sivil kadın

örgütünden ikişer konuşmacının katıldığı paneli Avrupa-Akdeniz'de Barış ve Değişim için Kadın Eylem Projesi yöneticisi Sabine Kroissenbrunner yönetti. WINPEACE örgütünden biri Türk, biri Yunan iki kadın konuşmacı WINPEACE etkinlikleri hakkında bilgi verirken, Hands Across the Divide örgütünden de Fatma Azgın ile Maria Hadjipavlou Kıbrıslı kadınların oluşturduğu bu örgüt ile bugüne dek yeniden yakınlaşma ve barış için yapılan etkinlikleri anlattılar. Azgın, özellikle Kıbrıslı Türklerin Kıbrıs'ın AB üyeliği öncesinde acil bir çözüm isteklerini dile getirdi.

MAURER: ÖZEL FON AYIRDIK

Leopold Maurer yaptığı konuşmada 'Kıbrıs Cumhurbaşkanı Glafkos Klerides'in Kıbrıs Türk tarafını görüşmelere davet ettiğini ancak Türk toplumunun görüşmelere katılmadığını, buna karşın Kıbrıs Türk toplumunun görüşmelere geldiği zaman çıkarlarının gözetileceğinin tüm belgelere not olarak düşüldüğünü' anlattı. Dünyada en yüksek oranda akademisyenin Kıbrıslılardan oluştuğunu, Kıbrıs Rum toplumunun kişi başına milli gelirinin bazı üye ülkelerden daha yüksek olduğunu anlatan Maurer, iki taraf arasında gelir farkı büyüktür. Bunu gördük ve bu nedenle bazı önlemler alıyoruz. Bu konu halen üye ülkelerle görüşülüyor. 2004-2006 yılları arasında kuzey Kıbrıs'a bu nedenle 202 milyon EURO verilecek. 2003 yılına dek bir çözüm sağlanırsa, 70 milyon EURO'luk ek bir fon da buna eklenecek. Bir çözümün mümkün olduğunu düşünüyoruz' dedi.

ÇÖZÜM MÜMKÜNDÜR

AB'nin genişlemeden sorumlu Komiseri Günther Verheugen'in geçtiğimiz günlerde olasılıklardan söz ettiğini, çözüm olmaması durumunda neler olabileceğinden söz ettiğini anlatan Maurer, "Ancak bir çözümün mümkün olmadığını inanmıyoruz. Üyelik

görüşmeleri sona ermeden bir çözümün mümkün olduğuna inanıyoruz" dedi.

Kıbrıs sorunu konusunda Aralık 1999 ile Kasım 2000 arasında dolaylı görüşmeler yapıldığını, Kasım 2000'de BM Genel Sekreteri Kofi Annan'ın bir çerçeve anlaşması sunduğunu ve bazı yorumlarda bulunduğunu, bu tarihte dolaylı görüşmelerin kesildiğini, bunun da büyük zaman kaybı olduğunu ancak bu yıl doğrudan görüşmelerin yeniden başladığını anlatan Maurer 'Biz Kıbrıs sorunuyla ilgili görüşmelerle doğrudan ilgili değiliz. Bu Birleşmiş Milletler'in işidir' dedi. Acquis'yle ilgili konularda teknik danışmanlarla Kıbrıs görüşmelerine yardımcı olabileceklerini belirten Leopold Maurer, anayasa, güvenlik, toprak ve mülkiyet konularının Acquis'ye uygunluğu konusunda böyle bir yardım yapılabileceğini ifade etti.

DİLEDİĞİNİZ MODELİ SEÇİN

Kıbrıslı Türklerle Kıbrıslı Rumların diledikleri anayasayı yapabileceklerini, diledikleri modeli seçebileceklerini belirten Maurer, halen AB üyesi ülkelerin çeşitli toplum modelleriyle yönetildiğini, monarşiden federasyona dek çeşitli modellerin geçerli olduğunu belirtti. Maurer, Kıbrıslı Türklerle Rumlar diledikleri Anayasal düzenlemeyi yapabilir, diledikleri modeli seçebilir. Bizi ilgilendiren, Avrupa'da konuştuklarında tek ses vermeleridir. Tek bir sorumlu hükümet olması lazım. AB müktesebatının uygulanmasından ancak tek bir hükümet sorumlu olabilir' dedi. Türk tarafının 29 Nisan'da masaya bir belge koyduğunu belirten Maurer 'Bu çok iyi bir belgeydi. Bazı bölümlerine katılmıyoruz, Kıbrıs Türk tarafı da bu alandaki minimum zorunlulukları görebilmelidir' diye konuştu.

KORKULARI GİDERMEK MÜMKÜN

Kıbrıslı Türklerin bir çözüm halinde, geliri daha yüksek olan Kıbrıslı Rumların kuzeyi satın almalarından korktuğunu ve

bunu dile getirdiklerini anlatan Leopold Maurer Avusturya'da da böyle bir korku vardı. Avusturyalılar Almanların Avusturya'yı satın alacağından korkuyordu. Zaten Almanlardan herkes korkuyor. Malta da küçük bir adadır. Kıbrıslı Türklerin bu yöndeki korkularını giderecek bir dizi çözüm bulunabilir' diye konuştu.

GÜVENLİK KONUSUNDA HER ANLAŞMA KABULÜMÜZDÜR

Güvenlik konusunda da açıklamalarda bulunan Maurer 'Güvenlik konusunda iki toplumun anlaşacağı her çözüm kabulümüzdür. Şu an varolan Garanti Anlaşması devam edebilir, bizim bu konuda bir sorunumuz yoktur' dedi.

KIBRISLI TÜRKLER İÇİN ÖZEL SÜREÇ

Maurer toprak ve mülkiyet konusunda Birleşmiş Milletler'in bir çözüm bulması gerektiğine dikkat çekerek Kıbrıslı Türklerin üyelik anlaşmasına entegrasyonunun kısaltılmış olarak yaşanabileceğini belirtti. Üyelik görüşmelerinin çoğu AB adayıyla en az dört yıl sürdüğünü anlatan Maurer 'Ancak Kıbrıs sorunu çözülürse Kıbrıslı Türklerle yönelik özel bir süreç uygulayacağız. Avrupa Komisyonu üyesi 15 üye ülkenin basit bir oylamasıyla Kıbrıslı Türkler de üyeliğin parçası olacak' dedi.

ARADA BİR FARK GÖRMÜYÖRÜZ

Kıbrıslı Türklerle Kıbrıslı Rumlar arasında bir fark görmediklerini belirten Maurer 'Kıbrıs pasaportu taşıyan Kıbrıslı Türkler Avrupa yurttaşı sayılacak. Aynı haklara sahip olacaklar' diye konuştu. Hukuki olarak Kıbrıs adasının bir bütün olarak AB üyesi olacağını anlatan Maurer, Türkiye konusunda da 'Umarım futboldaki kadar iyi olurlar, koşulları ve siyasi kriterleri yerine getirdiklerinde müzakere tarihi alacaklar' dedi.

Maurer, Prodi'nin önümüzdeki günlerde Türkiye'ye ve Kıbrıs'a gideceğini de söyledi.

Çağrı

Mehmet Süleymanoğlu

KIBRIS, PASTANIN NERESİNDE ?

Ömrümüz Kıbrıs Sorunu ile yatıp onunla kalkmakla geçti. O kadar kendimizi kaptırdık ki, bir süre sonra Kıbrıs'ı dünyanın merkezi olarak görmeye başladık. "Tüm dünya işini gücünü bıraktı, Kıbrıs Sorunu'nu halletmeye çalışıyor". Yok öyle birşey. Kıbrıs dev satranç tahtasında sadece bir piyon.

Nerdeysa inanacak. Mubarek memleket petrolün, madenlerin, sömürülecek kaynakların merkezi diye. Tabii hep stratejik sömürge dendi bu güne kadar. Bu konsepti de yeniden ele almak gerekir. Bu çağda, Kıbrıs'ın stratejik konumu. Menzili binlerce kilometre olan füzelerin, gökte yerdeki karıncayı izleyen uyduların bulunduğu çağda "Kıbrıs'ın stratejik konumunun abartılması".

Kıscacı meseleye bu pencereden bakıldığında dış güçlere aşırı bel bağlama veya aşırı hüsrana uğrama yaşanmaktadır. Bazen BM Genel sekreterinden, Bazen AB bilmem kiminden medet ummalar. Adamlar sanki sabah Kıbrıs sorunuyla kalkıp, akşam Kıbrıs sorunuyla yatıyorlar. Yok öyle birşey.

20. yy'ın başında ve ortasında yaşanan 2 dünya savaşı, emperyalistler arası paylaşımın "barışçıl" olarak gerçekleşmemesinden dolayı ile özellikle kıta Avrupasını ve dünyayı ateşe vermişlerdi.

Yaklaşık 10-15 yıldır dünyada derin ekonomik bunalımlar yaşanmaktadır. Bu bunalımlar sonucu emperyalistler arası kriz büyümek zorundaydı. Tıpkı dünya savaşı öncesi gibi.

Fakat 1990 'larla birlikte SSCB'nin terk etmek zorunda olduğu dev pasta emperyalistlere can simidi oldu. Ta Doğu Berlin'den, Balkanlara, oradan Ortadoğuya, Kafkaslar, Orta Asya'ya kadar dev bir pasta.

SB nin yıkımını örgütleyen hırsız-Troçkist bozuntuları, çalabilecekleri kadarını çalmak için SB ini emperyalist büyük güçlere sundular, bilhassa da Rusya dışındaki parçaları.

İşte yaklaşık 10 yıldır emperyalistler arasında, özellikle AB ve ABD emperyalistleri arasında dalaşa sebep olan dev pasta budur. Bu dev pastanın paylaşımı kolay olmayacak. Çakallar her yolu deneyecek. Hatta tilkiler bile (Türkiye, Yunanistan) pay arayışını sürdürecektir. Bu dev pastada bir gommadicik Kıbrıs.

Evet itiraz seslerini duymaya başladım bile. " Ama Kıbrıs AB'nin genişleme sürecinde kritik bir rol oynar. V.s v.s.

Olabilir. Ama son tahlilde büyük haydutlar bu pastayı dalaşla da olsa paylaşırken, Kıbrıs bunun içinde bir gommadidir. Bu nedenle ABD başka alanlarda AB den büyük parça koparıırken, ona da Kıbrıs'ı ve sancılı genişlemeyi bırakır. Bu muhtemel bir olasılık. Aynı mantıkla bakılırsa ABD Ortaasyayı, Kafkasları talan ederken AB 'nin de Balkanlardaki hamlesine geçici de olsa göz yumar.

2 dünya savaşının gerekcesi olan Pazarın büyüklüğünden daha fazla bu gün emperyalistlerin elinin altında kolay elde ettikleri dev bir Pazar var. Bu Pazar onlara geçici uzlaşmalar sunabilir. Olmadık kavgalara da sebep olabilir. Ama göstergeler uzlaşarak sömürme üzerine odaklı görünüyor.

Kıbrıs'ta da burjuva emperyalist bir uzlaşma veya derin kriz, büyük pastanın paylaşılması sorunuyla direk alakalıdır. Bir de "bizim tilkilere" ne kırıntı verileceği meselesi var. Bu konuda çok abartı yapmaya gerek yok. "Tilkiler" kırıntılara alıştırmıştır. Diklenirlerse vay hallerine!

Bu pasta paylaşımında, günün sonunda masada halkımıza tadımlık bile bişey kalmayacak. İstemezsek niye versinler ki???

SIRA SİZDE

Kıbrıs'ta halk, yaşam şartlarının her gün daha kötüleşmesiyle, sistemin baskılarıyla durumlarından memnun değildir.

Yaşanan enflasyon, işsizlik, vs. vs. herşey kendilerini daha da yoksullaştırmanın, egemenlere, sisteme bağımlı kılmanın birer aracıdır.

Buna göre de kurtuluşlarını Kıbrıs Sorununun çözümüne bağlamış, dört gözle, adeta nefes almaya korkar şekilde Kıbrıs Sorununun sona ermesini, erdirilmesini beklemektedirler. Aslında, devamlı olarak egemenler ve de kendilerini muhalefet olarak ilan eden sol, demokrat kesim tarafından bu yöne doğru çekilmektedirler. Belki kendileri de, bir yerde bu Kıbrıs meselesi denen meselenin, yaratıcıları tarafından çözülemeyeceğini sezmektedirler ama elleri mahkum. Bir tarafta hükümet

edenler, devleti ellerinde tutanlar, anavatana şükran dualarıyla, milliyetçilik ruhunu canlı tutma eylemleriyle, diğer tarafta sisteme muhalefet ettiklerini söyleyenlerin, müslümanın beş vakit namazda tekrarladığı dualar misali, BM'lerin yardımıyla ve AB'nin kabulüyle bu işin bitmesine az kaldı dayanım vaatleri, işçi ve emekçi halkın bugünkü pasif durumunun devamını sağlamaktadır.

Söylenen her söz, takınılan her tavır ve sergilenen her hareketin muhakkak bir amaca hizmet ettiğini bildiğimize göre halkın bu şekilde kendisi bir çaba sarfetmeden başkalarının kendi meselesini halletmesini bekler duruma getirilmesinin veya getirilmek istenmesinin arkasında ne gibi bir amaç yatmaktadır.

Arif Hasan Tahsin gibi meseleleri doğru analiz edip uygun sonuçları çıkarabilen bir yazarın dahi bir gün, mesela geçen aylarda Afrika gazetesindeki sütununda yayınlanan "Karınca Kanatlanınca" yazısındaki gibi herşey bitti yapabileceğimiz hiç birşey yok, veya geçen günkü "gelecek gençlerindir" adlı yazısındaki gibi Kıbrıslı Türklerin özgürlüklerinden ve varlıklarından vazgeçmeyeceğini belirtmesinin arkasındaki amaç nedir. Bana göre bunlar örgütlenmeyi, halkın birşeyler yapma isteğini, gerekliliğini geriletmekten başka bir gayeye, istenen bu olmasa bile, hizmet etmemektedir.

Seneler var bu halk kendisine yaptıkları hak etmediğini her allahın günü sisteme muhalif olduğunu söyleyen çevrelerden duymaktadır.

Onların artık istedikleri bu zulumden

kurtuluşun yollarının gösterilmesidir. Kurtuluş vardır, yoktur lafları veya bırakın da halk kendisi kendi meselesini çözsün diyerek, nasıl olacağını belirtmeme, yol göstermeme daha çok işçi ve emekçileri bekletmeye pasifleşmeye yaramaktadır. Bunun da sistemin aynı şekilde devamı için çalışanlardan başkasına bir fayda sağlamayacağı açıktır.

74'e kadar kurtuluşun ancak Türkiye'nin müdahalesiyle olabileceği şeklinde yönlendirilip istenildiği gibi kullanılan halk şimdilerde de BM ve AB'nin sayesinde kurtulabileceği ninnileriyle pasifleştirilmek istenmektedir.

Her zaman için bir başka devletin, kendilerini sömüren egemenlerden bir farkı olmayan, acımasız burjuva devletlerinin korumasıyla kurtulabileceği aşısı verilmektedir. Türkiye'yi denediler işe yaramadı. Sırada AB var. Demokrat, ilerici sağ duyu sahibi AB!!!

İşçi ve emekçilerin Kıbrıs'ta ve dünyada kendi gibi güçlerle örgütlenmesinin önünü kapayacak yollardan birisi, başka emperyalist güçler tarafından kurtarılabilmesinin söylenmesidir; Kendi işini kendisinin halletmesinin önünü kapamaktır.

Emperyalist sistem zaten bunu tüm kurum ve kuruluşlarını seferber ederek yapmaktadır. verdiği burjuva eğitim, baskılar, halkın sömürülmesinin ve sömürülürken de ses çıkaramamasının aracı olacak şekilde geliştirilmektedir.

İşçi ve emekçiler arasında değişik, imtiyazlı tabakalar yaratması, milliyetlerine dinlerine öncelikli şekilde itina göstermelerini sağlama alma çalışmaları, sadece halk düşmanlarının sistemlerinin kendileri için çalışmasının yöntemleridir. Çıkarları sayesinde bir araya gelmekte zorlanan bu kesimler, çıkarları için bir araya gelmek zorunda olan emekçi kesimlerin birliğini ne şekilde olursa olsun sağlamama yarışındadırlar.

Kıbrıs'a baktığımızda 74 öncesi Rum-Türk düşmanlığı, 74 sonrası ise emekçi kesimlerde sisteme karşı hoşnutsuzlukların başgöstermesiyle, Kıbrıs'lı-Türkiye'li diye emekçiler arasında ayırım yapma çalışmaları ve buna alet edilen sol, demokrat kesimler, amaçları ne olursa olsun, emekçiler için çalışmayan, emperyalizmin böl yönet politikalarının birer aracı duruma gelmektedirler.

Emperyalist sisteme karşı, birlikte

Londra Mektubu

Elif Kara

çalışma, birlikte örgütlenme birlikte seçime katılma, pratik içinde bir birlikte örgütlenmenin bir cephe oluşturmanın, Kıbrıs ve dünya emekçilerinin kurtuluşlarının tek yolu olarak önümüzde dururken, bunun önünü açacak birlik çalışmalarını göz ardı etmenin kime yarar sağlayacağını kendilerini solcu, demokrat, ilerici diye adlandıranların bir defa daha düşünmeleri gerekmektedir.

Hele de Kuzey'e baktığımızda halkın kurtuluşunu BM'ler görüşmelerinde ve AB'ye bağlanmakta gören tüm bu kesimlerin, CTP, TKP, YBH ve de AP, birlikte çalışmamalarının, şu anki belediye seçimleri durumunda ortak aday gösterememeleri, tek bir amaca hizmet etmemeleri, Gaye bu olmasa bile, sonuç itibarıyla, sistemin aynı şekilde işlemlenmesi, köşeyi dönmelerinin, Kıbrıs'lı veya Türkiye'li emekçileri sömürenlerin cephesine hizmet etmektedir.

Sistemin sağladığı her avantajı kullanarak sol, demokrat ve ilerici kesimlerin halk için birlikte çalışması, her vatanseverin öncelikli görevi olarak önümüzde durmaktadır.

Siz, kendisini sol, demokrat, ilerici ve de son tahlilde sosyalist gören partiler, partiler ve partisizler. Kıbrıs Sorunu BM'de çazülür, AB'ye girmek halkımızın kurtuluşudur deyenler, Güney ve Kuzeydekiler. KSG tarafından biraraya gelin ve en azından eylem birliğiyle halkın örgütlenmesine katkı koyun dendiğinde köşe bucağın kaçınlar. Kıbrıs sorununun yaratıcısı olan İngiltere, Türkiye, Yunanistan ve bunların üstündeki güç olarak ABD olduğunu gün be gün analiz etmekten usanmayan ama çözümü de bunlardan beklediğini gizlemeyen yazarlarımız.

Denktaş ve Klerides'in, Annan'ın, şu bu emperyalistin bu sorunu çözmesi için yalvaran BMBP. Bu halka doğruyu ne zaman söyleyeceksiniz? Görevinize ne zaman başlayacaksınız? Ne zaman işçi ve emekçilerin emperyalizme karşı cephe oluşturmasının önünü tıkamaktan vazgeçeceksiniz?

Bugüne kadar her ağızını açtığında BİRLİK lafı dökülen KSG'yi bir tarafa bırakın. Hade Göreyim sizi.

Kıbrıs, Türkiye ve Yunanistan'dan kadın örgütleri ilk kez biraraya geldi

Kadınlar ortak projeler geliştirecek

Kıbrıs, Türkiye ve Yunanistan'dan barış için uğraş veren kadın örgütleri ilk kez Viyana'da biraraya geldi. Kıbrıs'ın güneyinde, kuzeyinde ve yurtdışında yaşayan Kıbrıslı kadınların oluşturduğu 'Hands Across the Divide' kadın örgütü ile Türkiye ve Yunanistan'dan kadınların oluşturduğu WINPEACE kadın örgütünün temsilcileri 30 Haziran-1 Temmuz tarihlerinde biraraya geldikten sonra yaptıkları ortak açıklamada şöyle dediler: "Bölge barışına katkıda bulunmaya kararlı kadınların oluşturduğu iki sivil kadın örgütü, Viyana'da Bruno Kreiskz Forum'un davetlisi olarak 30 Haziran-1 Temmuz 2002 tarihlerinde yapılan toplantıda biraraya geldiler. Bu sivil örgütlerden biri 1997 yılında oluşturulan ve Türkiye ile Yunanistan'dan kadınları biraraya getiren WINPEACE'tir.

Örgütlerden diğeri ise Mart 2001'de oluşturulmuş bulunan Hands Across the Divide (HAD)'dir. Hands

Across the Divide, Kıbrıs'ı bölen çizginin kuzeyinde ve güneyinde yaşayan kadınlarla yurtdışında yaşayan kadınların ortaklaşa oluşturup tescil ettirdikleri bir örgüttür.

Viyana'daki toplantının amacı iki örgüt arasında ilişkiler kurulması, amaçları ve etkinlikleri hakkında bilgi alış veriş ve her grubun içinde çalıştığı yer koşullar hakkında karşılıklı anlayışı artırmaktır. Kadınlar toplantıda ülkelerinde bir barış kültürü oluştururken elde ettikleri başarılar ve karşılaştıkları engelleri de gözden geçirdiler.

Toplantıya iki örgütten katılan 14 kadın, birlikte yapıcı biçimde çalışma yöntemleri bulma isteğini dile getirdiler. Kadınlar kendi örgütlerine düzenli biçimde daha fazla bilgi alışveriş önerileriyle ülkelerine dönüyor. Kadınlar ayrıca 2003 yılında yeniden biraraya gelme ve ortak projeler geliştirmeyi umut ediyor."

KIBRIS'TAKİ TOPRAK MÜLKİYETİNİN DAĞILIMI

Ahmet AN

Uzun yıllar Kıbrıs Türk Millî Arşivi'nin müdürlüğünü yapmış olan Mustafa Haşım Altan'ın "Kıbrıs'ta Türk Malları" başlıklı 4 ciltlik çalışması, İstanbul'daki Kastaş Yayınevi tarafından Eylül 2001'de yayımlandı. Toplamı 1219 sayfa tutan bu yapıt, yazarın 2 ciltlik "Belgelerle Kıbrıs Türk Vakıflar Tarihi" adlı çalışması (Lefkoşa, 1987) gibi bir belgeler yığını. O çalışması için kaleme aldığımız yazıda, şu değerlendirmeyi yapmıştık:

"Adına 'tarih' denmiş olmasına rağmen, belli bir kronolojik sıra ve sistematik izlenmediğinden, bu kitaplarda örneğin hangi vakfın ne zaman ve hangi koşullarda yapıldığı bir bakışta bulmak olanaksızdır. Anlaşılan araştırmacı, elinin altındaki eski Türkçe yazılı yüzlerce belgeyi günümüz Türkçesine aktarmış ve kendince bir sıralamaya koyarak iki cilt halinde yayımlatmış." (Araştırma kitaplarımız bilimsellikten uzak, Ortam-Aylık Sanat Eki, 8 Haziran 1988)

Altan bu son çalışmasında da, bize yine 4 ciltlik bir belgeler yığını sunuyor ve hiçbir sistematik izlenmediğinden, anlatmak istediği konuyu da açıklıkla okuyucuya iletmiyor. Her ne kadar yazar, kitabının çeşitli yerlerinde Kıbrıs Türk toplumuna ait gerek Evkaf, gerekse kişisel malların elden çıkarılmasına değinmekteyse de, bunun nedenlerini daha çok güncel propaganda paralelinde açıklamaya çalışmaktadır. Yine de bu açıklamalar, inandırıcı olmaktan uzak kalmakta ve konuyla ilgili verileri okuyucuya bilimsel bir şekilde sunamamaktadır.

Biz bu yazıda, Altan'ın kullandığı belgelere ve başka kaynaklara dayanarak, konuyu toparlamaya çalışacağız.

TAPU KAYITLARI

Kıbrıs'taki ilk tapu kayıt işlemleri, Kıbrıs'taki Fransız Konsolosu'nun İstanbul'daki Fransız Büyükelçisi'ne hitaben kaleme aldığı 28 Mart 1853 tarihli mektuptan öğrenildiğine göre, şöyle gelişti: İstanbul'dan getirilen Ali Sırrı Efendi, 5 Eylül 1850 tarihinde işlemlere 4 Türk ile 4 Rumdan oluşan bir ekip ile başladı. Adada malı bulunan Avrupalılar, tapu çalışmalarının Sırrı Efendi'yi tanıyan 2 Avrupalının başkanlığı veya gözetimi altında sürdürülmesini önermişlerse de, o, bunu kabul etmedi. Konsolos'a göre üye sayısının birer kişi daha artırılması daha uygun olacaktı. Arazi dağıtımlarında yapılan değerlendirmelere karşı çıkan Rum üye Georgiou Louki'ye, Sırrı Efendi'nin baskı uygulaması üzerine, Louki istifa etti. Diğer üyeler ile Avrupalılar da Sırrı Efendi'den korktukları için ses çıkarmadılar. Sırrı Efendi, giderek ağırlaşan tapu sorunları yüzünden Mart 1851'de yeni bir komite kurarak, üye sayısını 5 Türk ve 5 Rum olarak yeniden belirledi.

Fransız Konsolos, aradan iki yılı aşkın bir süre geçmesine karşın hiçbir ilerleme kaydedilmemesi üzerine, 28 Ekim 1852'de Salim Efendi adlı bir kişinin Larnaka'ya gözlemci olarak gönderildiği belirtilmekte, ama yapılan çalışmalardan yine de memnun olmadığını yazmaktadır. (N.K.Kiriazi, Kipriaka Hronika, B.Q.8, Larnaka 1933, s.253-254'den aktaran M.H.Altan, agy, s.98) Sırrı Efendi'nin görev aldığı bu dönemde 16 kazaya ayrılan Kıbrıs'ta, toprak dağıtımı ve vergilendirme yeni sistemlerle gözden geçirilmiş ve işlemler 1853 yılına kadar sürmüştü. (s.110)

M.H.Altan'a göre, "1850-1878 yılları, tapu kuruluşu ve uygulamalarının en karmaşık olduğu yıllar olarak kabul

edilebilir. Osmanlı devletinin en zayıf anlarında provokasyonlarla baskılar oluşturan Kıbrıs Rumlarının Türk tapu kuruluş ve uygulamalarına saldırısı, özellikle vergi alımlarından başlatılmış; yabancı uyruklulara tanınan ayrıcalıklardan ötürü kendilerine fazladan toprak edinme hakkı sağlamak amacıyla Türk tapusuna ve Ada yöneticilerine karşı ayak diremişlerdir." (s.122)

Altan, Rumların, Kıbrıs'taki üst düzey yöneticilerini yanıltarak, kendi adamlarını tapu dairelerine yerleştirmeyi başardıklarını belirtmekte ve "özellikle Tahrir-i Emlak (taşınmaz malların kaydedilmesi) ve Kadastro işlerini Salva'ya ve Timettou'ya devrederek, bu memurların sayesinde Rumların bu dönemde arazi yönünden Türklere göre daha çok yararlandıklarını, Türk tapu haklarının bu dönemde fazlasıyla çiğnendiğini" yazmakta ve şöyle devam etmektedir:

"1867'de kendi etrafında topladığı 12 kişilik bir ekip, süratle ada çapında değişikliklere yöneldi. Türk toplumu, Rumların bu tutumunu yetkililer nezdinde protesto etmiş, ayrıca yer yer ayaklanmalar başlatmıştır. Osmanlı Merkez Yönetimi, olayları bastırmak ve

Mal sahibi	1946 sayımı (dönüm)	Özel mülkiyet yüzdesi	1960 sayımı (dönüm)	Özel mülkiyet yüzdesi
Rumlar	2.593.800	79.9	2.502.441	78.3
Türkler	593.200	18.3	652.486	20.4
Diğerleri	59.000	1.8	42.821	1.3
Toplam:	3.246.000	100.0	3.197.748	100.0

Türk halkının şikayetlerini dinlemek üzere Ada'ya uzmanlar göndermiştir. Ne yazık ki atı alan Üsküdarı çoktan geçmişti. Devlet arazileri tutanın, güç kullananın elinde kaldı. Bu durumdan en kârlı çıkanlar da kuşkusuz Rumlar ve kilise oldu." (s.122)

Altan, ne yazık ki "Tapusal Saptırmalar ve Yararlanmalar" başlığı altında yer alan bu iddialarını herhangi bir belge ile kanıtlamamaktadır. Yazar, "Rumlar... sayısız miktarda Rum emlakını mülkiyet ve tasarruflarına geçirmişlerdir. Bunlarla ilgili somut dökümlerden yeri geldikçe örnekler verilecektir" demesine karşın, bundan hemen sonra "TC İstanbul Başvekalet Arşivi"nden aktardığı "Kıbrıs'ta yabancı elçilikler ve emlakı" listesi ile konunun ilişkisini açıklayamamaktadır. (s.124)

GÜVENİLİR KAYIT DEFTERLERİ YOK

M.H.Altan'ın belirttiğine göre, "İngiliz işgalinden otuz yıl önce arazilerle ilgili koçanlar, "Defter-i Varaka" olarak bilinen bir kayıt defterine kaydedilirdi. 1859'da yapılan tapu işlem değişiklikleri nedeniyle öteden beri uygulanagelen sistemler, genel boyutları ile ve tutanak olarak "Mazbata Defterleri"ne kaydedilmişlerdir. Yapılan kayıtlarla, arazi miktarları ve sahipleri ismen bilinmeye başlamıştı. Bu dökümanlar, İngiliz işgalinden sonra oldukça işe yaramıştır. 1872'de yapılan tapu çalışmaları sırasında, 1876 yılına dek sözkonusu defterlerden yararlanılmış ve düzeltilmelere gidilmiştir." (s.94)

Altan, 1878'de adadaki Osmanlı yönetiminin son bulması ile başlayan İngiliz sömürge yönetiminde de, "Türk tapusal haklarına, taşınmaz mallar ve arazilerin yanı sıra, ata yadigarı vakıf Türk mallarına saldırılar başlatılmış, büyük bir bölümüne hile ve desiselerle el konulmuştur" diye yazarken (s.137), bu iddiasını da yeterince belgeleyememektedir.

Yazar, Osmanlı Evkaf Nazırı Abdullah Efendi'den sağlanan "1879 Kıbrıs vakıf listesi"nin de eksik olduğunu kaydederken (s.147), 1883 tarihli Seager Evkaf Raporu'nun eksik ve yanlış olduğunu yazmakta (s.558), ama kendisi de sağlıklı bir listeyi yerel bir kaynaktan verememektedir. Kaldı ki Mağusa Komiseri James Inglis'in 31 Aralık 1879 tarihli raporunda, belirttiğine göre, adadaki Osmanlı yöneticileri tarafından 1872'de yapılan arazi ve 1875'de yapılan konut değerlendirmeleri tartışmalı olup, İngilizlerin adaya gelmesi öncesinde, Tapu defterlerinde suç teşkil edecek şekilde değişiklikler yapılmıştır. (s.159) Nitekim, 1871 ve 1873'te yapılan tapu kayıtlarının bütün arazileri kapsamadığı, kaydedilenlerin doğruluğunun da kuşku götürdüğü belirtilmektedir. (s.189)

3. ciltte, TC Başbakanlık Devlet Arşivleri Genel Müdürlüğü, Osmanlı Arşivi Daire Başkanlığı tarafından 1997 yılında yayımlanan "Osmanlı İdaresinde Kıbrıs : Nüfusu, Arazi Dağılımı ve Türk Vakıfları" adlı kitabından Kıbrıs Türk vakıflarının mal varlıkları şema halinde verilmiş olsa da, Haşım bu "Kayıtlarda görülen vakıfların tümünün halen Evkaf kontrolünde veya mülkiyetinde olduğu söylenemez" (s.753) diyerek, alta şu notu

düşmektedir: "Bu veriler, olması gereken vakıfların tümünü yansıtmamaktadır." (s.754)

KKTC Vakıflar İdaresi Faaliyet Raporları kaynak gösterilerek aktarılan en son döküm, "Evkafa yapılan müdahaleler sonucu elinde kala kala yaklaşık 12,892 dönüm zirai sulanabilir arazi, 165 adet arsa, 373 adet bina, sosyal ve dini tesis, 639 dönüm kuru arazi ve 12,781 adet muhtelif ağaç'tan ibarettir" şeklindedir. (s.753) Bu dökümün de, bütün adayı mı, yoksa sadece kuzeydeki malları mı kapsadığı belirtilmemektedir.

İNGİLİZ DÖNEMİNDE DURUM

İngiliz yönetimi ile birlikte, Osmanlı devletine ait Kıbrıs'taki arazi ve sair malların serbestçe satılıp, kiralanmasını düzenleyen bir anlaşma maddesinin varlığına karşın, 1885'de miri arazilere devlet tarafından el konulmuş ve bu malların yeniden tesbiti için iki Türkün de katıldığı bir "Sultan Mallarını Tesbit Komisyonu" kurularak, gerekli rapor hazırlanana kadar hiçbir arazinin satılmaması yönünde emirler çıkarılmıştı. (s.196) Kıbrıs'taki sultan malları sorunu, İngilizlerin istekleri doğrultusunda yapılan ek bir sözleşme ile 3 Şubat 1879 tarihinden başlayarak Osmanlı devletinden yıllık 5,000 sterlin karşılığında kiralanması ile çözümlenirken (s.229), miri ve hali araziler de 6 Haziran 1886 tarihli emirname ile icar edilmeye başlandı. (s.233)

8 Aralık 1879 tarihli Cyprus Gazette'de liste halinde yayımlanan Kıbrıs'taki tapulu sultan malları 50,550 dönüm (s.201) olarak belirlenmişken, Kıbrıs Evkaf Dairesi'nin eski müdürlerinden Evkaf Sami'nin saptamalarının 322,109 dönüm (s.202) olarak çıkması açıklanması gereken büyük bir çelişki oluşturmaktadır.

Altan'a göre, "1878'den 1914'e ve

1923'lü yıllara kadar İngilizler, tapu ve mesaha konularında teknik olarak ileri teknolojiler uygulamış olmalarına karşın; miri, metruk, mevat ve vakıf arazilerin dağıtımında iki toplum arasında eşit davranmamalarından ötürü istikrarlı bir tapu ve mesaha ortamını bir türlü oluşturamamışlardır." (s.405)

Altan, 1928-31 yıllarındaki ekonomik bunalım dönemi için "Rum zenginleri, Türk köylüsünü borçlandırma yarışı içindeydiler. Hatta karısını, kızını Türk ağaların kucağına atıp karşılığında toprak alan Rumlar da vardı" değerlendirmesini yapmakta (s.434) ve şunları yazmaktadır:

"Bir yandan mecburi satışlarla, bir yandan da hali arazinin işbaşındaki Rumlarla İngilizlerin el çabukluğu ile Rumlara ve kiliseye devredilmesi 1934 yılına kadar büyük çapta toprakların Rum mülkiyetine geçme olanağını yarattı. Makarios, 1934'ten bu yana ve özellikle Türk toplumunun da bilinçlenmeye başladığı 1931 isyanından sonra tedhiş eylemleriyle Enosis naralarının ayyuka çıktığı süre içinde, Türklere Rumlara üzerinde durmaya değer bir mal geçmediğini biliyordu. Bundan dolayı 1934 yılı kayıtlarının esas alınmasını önermesi, iyi bir araştırmaya dayanmaktadır. Ama İngiliz döneminin tapu kayıtlarının da geçerli olamayacağı, tam ve kesin olmadığı, bu alanda araştırmalar yapmış görevli İngiliz uzmanlarının diğer sayfalarda sizlere sunduğumuz raporları ve itiraflar ışığında açığa çıkmıştır. Makarios'un bu taktiği de geçerliliğini yitirmiştir." (s.434)

Mustafa Haşım Altan'ın iddialarına göre, Kıbrıs'taki Türk malları konusunda hiçbir belge doğruları yansıtmamaktadır, ama kendisi de, bize 4 ciltlik belgeler yığını içinde güvenilir bir liste sunamamaktadır.

GÜVENİLİR KAYITLARA GEÇİŞ

Bilindiği gibi, Kıbrıs adası toprağının bilimsel olarak ölçülüp tapulanması işlemine ilk defa İngiliz sömürge yönetimi tarafından 1909 yılında başlanmış ve 1929'da sonuçlandırılmıştır. Böylece bütün Kıbrıs arazisinin ne kadarının devlete, ne kadarının özel kişilere ait olduğu kayıtlara geçirilmiş oldu. Tapu belgelerinde bir arazinin kime ait olduğu, o kişinin adresi, arazinin numarası ve dönüm olarak büyüklüğünün miktarı bu şekilde saptanmış oldu.

1929 yılından başlayarak, sahip değiştiren bütün arazilerin devir işlemleri, Tapu ve Kadastro Dairesi kayıtlarında düzenli olarak belgelenmiştir. Resmi kayıtlara göre, 1929'dan 1977'ye kadar geçen 50 yıla yakın süre içinde, Kıbrıs Rum mallarında 38.461 dönümlük bir artış olurken, Kıbrıs Türk malları da 95.141 dönüm artış göstermiştir. (Bkz. Certain Facts about Cyprus Problem, Nicosia, June 1977, s.11)

TARIMSAL ARAZİDE ÖZEL MÜLKİYET

Bu ilk sayımdan ayrı olarak, yine İngiliz sömürge döneminde, biri 1946 yılında, diğeri de 1960'da olmak üzere iki defa nüfus ve tarım sayımı yapılmış ve bu sayımlar esnasında kişilerin sahip oldukları tarımsal arazi miktarları da kaydedilmiştir. 1946 yılındaki sayım, İngiliz uzman A.D.Percival ve Kıbrıslı Türk yardımcı A.P.Celâlettin'in gözetiminde yapılmış. Kıbrıs'taki tarımsal araziye ilişkin özel mülkiyet beyanlarını gösteren bu iki sayımın sonuçları şöyledir: (Kaynak: Cyprus Today, Vol.12, November-December 1974, No.6, s.35)

Devamı 9. sayfada

Gençlik Gençlik Gençlik Gençlik

POLEMİK

Bir de bu halk uyuz, olaylara tepkisiz demesinler mi? Al da bozdur! Diyenlerde zamanında halkı bilinçlendirmek için çok çalışmış olsa gerek! Sonrada arkasından bastırıyorlar, - Artık Sovyetler de yok, AB'ye girelim! Girelim kuzum da bize biri bişey sormadı? Ne bu şamata, onu anlamadım? Adam oldun mu ki adam yerine konasın? Bir de utanmadan halka uyuz diyorlar!

SORU

Hiç AB emperyalistlerinin izni olmadan Türkiye adada bu kadar kalabilir miydi? Bunlar sakın anlaşarak adayı bölmüş olmasınlar? AB'ye güvendik demokrasi getirecek diye, yoksa bizi Amerikaya'mı sattı? Olur şey mi bu şimdi?

ÜNİVERSİTE GÜNÜĞÜ

Şimdi bu yaz işleyip, çalışıp gelecek dönemin parasını çıkarmam gerek. Yoksa başka türlü okuyamam. Yaşasın parasız, demokratik, bilimsel eğitim...

Sosyalist gençlik ve gençlik hareketleri

Son dönemlerde AB tartışmaları ile başlayan ve sosyalistlerin AB'yi desteklemesi gerektiği tartışmaları devam ediyor. Bir çok sosyal demokrat parti AB'ye katılarak bu koşullardan kurtulacağımızı ve daha iyi bir seviyeye geleceğimizin propagandasını yapıyor. Hatta partilerin oy alma umutları da buna bağlanıyor. - Biz AB'ciyiz, ilericiyiz!

Oysa AB'nin karakteristik yapısını incelediğimiz zaman kapitalist tekellerin örgütlü bir cephesi olduğu açıktır. Burada önümüze iki soru çıkmaktadır. Biz kapitalistlerin cephesinde miyiz yoksa emeğin mi?

Biz sosyalist gençlerin vereceği cevap gayet açık ve nettir. Emek cephesi!

Son dönemlerde birçok "sol", ve özgürlükçü geçinen köşe yazarları AB'ye girildiğinde gelecek "demokrasinin" borazanlığını yapı dursunlar, biz sosyalist gençler olarak AB'de geri alınan sendikal haklar ve de Yunanistan'da, Fransa'da İspanya'da ve daha Avrupa'nın çeşitli yerlerinde gerçekleşen grevlerin savaşımının farkında ve bilincinde olmamız.

Marksizm adı altında AB'yi desteklemek! Sol ve Marksizm tartışmalarında sınıf kavramı, işçi sınıfının çıkarları vs. hiç geçmiyor bile. Sol derken Fransa'da mecliste solda oturma hikayeleri ile yetinmiyorlar. Ve dönüp bizi eleştiriyorlar. "AB'ye karşı iseniz programınız nedir?" diye!

Bir kere bu sorunun cevabını bilmeyen bir "sol" sempatinin AB'yi desteklemesi doğal değil midir? Niyetin arkasında başka bir şey yatıyor! Niyet kafa karıştırmak. Bir kargaşanın içerisinde bir koltuk! Marksistlerin programı herkes tarafından biliniyor. Marksistler Avrupa'da da, Afrika'da da, Asya'da da bir tek şeyi hedeflerler. O da işçi sınıfının iktidarınıdır.

Bazıları ise, "evet, AB tekellerin birliğidir, ama AB'ye girince demokrasi gelecek" diyerek daha dürüst, aydın pozisyonlarına bürünüyorlar.

Oysa, demokrasi için tekellerin egemenliğine teslim olmaya bile razı olmuş bu demokrat aydınlar, işçiler, emekçiler, öğretmenler işlerinden atılırken, sokaklarda coplanırken, gazeteciler ölümle tehdit edilirken ve hatta hatta bir generalin altında halk ezilirken seslerini çıkarmıyorlar da, utanmadan mecliste oturup halkın parasını yiyerek AB uğruna mı demokrasiyi savunuyorlar? Gülelim bari!

Hiçbir zaman işçi sınıfının davasına inanmamış, işçi sınıfının mücadelesine katılmamış, kurtuluşu bazen revizyonizmin beşiği olarak yıkılmış SSCB'de, bazen ilerici Kemalist asker sivil cuntalarında, bazen de işbirlikçi burjuvalardan beklemiş bu "demokrat aydınlar" bu kez kurtuluşu Avrupalı tekellerden bekliyor!

Gençliğin kafası karışık

Bu çelişkiler yumağı içerisinde sosyalist gençliğin kafası karışmış ve gençlik hareketi durağan bir momentum yakalamış durumdadır. Bunu aşmanın tek yolu sosyalist gençliğin ne yapması ve ne olduğunu iyice açmadan geçmektedir.

Sosyalist Gençlik

Birinci birinci sosyalist

Evren Maner

gençlik ile gençlik hareketleri birbirinden ayrı düşünülmelidir. Gençlik hareketleri, toplumsal muhalefetin diğer bileşenleri gibi, bağımsız bir ideolojik ve siyasal bir yapı oluşturamaz ve sınıf mücadelelerine bağımlıdır.

Sosyalist genç ise, sosyalizm mücadelesinin bütünselliğini ve bu mücadelenin Leninist öncülük ve örgütünün vazgeçilmezliğini kavradığı, kendisini uzun soluklu bir mücadeleye adanmış oranda, sınıfsal köken ve yaşından bağımsız olarak, sosyalist kadrodur. Aynı bir öncü gençlik örgütlenmesi sosyalist örgütün temel ilkelerine aykırıdır. Gençlik hareketleri, sınıfsal mücadelelerden bağımsız bir toplumsal dinamik oluşturamamakla birlikte, devrim mücadelesine özellikle ideolojik düzeyde kayda değer katkılarda bulunma potansiyeline sahip olduğunu pek çok kez göstermiştir.

Sosyalist hareket, öğrenci gençliğe seslenirken, onu parçalı ya da eğitim alanının dar sınırlarına hapsolmayan bir mücadeleye, işçi sınıfı ve emekçi kitlelerin yanına, devrim ve sosyalizm mücadelesinin saflarına çağırır. Ülkemizin içerisinde bulunduğu kriz ve ikiye bölünmüşlükle birlikte, adanın tam anlamıyla emperyalizmin bir üssü haline gelmesi, sosyalist gençlerin daha çok çalışmasını ve örgütlü mücadeleye daha da önem vermesini koşullandırmakta, gerektirmektedir.

Yine Kıbrıs adasının içerisinde bulunduğu bu durum ve gençliğe gelecekte hiçbir şeyi vaat etmeyen sistem, burjuva ideolojisinin öğrenci gençlik üzerindeki etkisini zayıflatmakta, gençliğin düzen dışı arayışlara yönelme olasılığını güçlendirmektedir. Sosyalistlerin tercihi emperyalist tekeller değil, dünya halklarının kurtuluşu komünizm olmalıdır.

Özgürleşmek için düzeni yaşamımızın her alanında yenelim!

Son yıllarda çok büyük öneme sahip olan ve değinilmesi gereken konulardan birine, devrimci yaşam ve kişilik sorunlarına kısaca değineceğim. Son yıllarda diyorum, çünkü devrimci hareketin tabana vurduğu ve müthiş bir durgunluk yaşadığı şu günlerde, öğrenci gençlik içerisindeki devrimcilerin ve onlardan bağımsız olarak demokratların yaşam ve ahlak yargıları konusunda ciddi değişiklikler yaşanıyor.

Öğrenci gençlik hareketi içerisinde yozlaşmalar; tüketime dayalı bir yaşam ve geçmişin mirasını yeme ve ileriye dönük bir miras, bir değer bırakamamada

ifadesini bulan üretimsizlikte kaynağını bulmaktadır. Tabii ki bir devrimcinin kendisini üretebilmesi için, devrimci bir kitle hareketi yaratma çabasının yaşamının her anında gösterebilmesi ve yine bu çaba içerisinde sosyalist değerleri kişiliğinde cisimleştirmesi gerekiyor. Aksi durumda düzenle savaşımın sekteye uğrar ve düzen yaşamında bulunduğu boşluktan girerek, seni yavaş yavaş ele geçirmeye başlar. Bu nedenle kesintisiz mücadele ve düzenin kendisine karşı her yönüyle gerçek bir devrim mücadelesi ile yaşamı bir bütün olarak devrimciyeştirmek, bir devrimcinin kendisini üretebilmesinin yegane

koşuludur. Yaşamı örgütleyebilmek, zaafılara karşı savaş açmak, onları aşmaya çalışmak, bütün bunlar büyük bir özveri ister. Hayatın her anında düzenin kişiliklerde yarattığı tahribatı ve daha da çok yaratmaya devam ettiği bir süreçte, bunları aşarak ve değerlere sahip çıkıp gününü örgütleyerek yaşamak, her an düzene karşı direnmeyi ve mücadeleyi özümsemeyi gerektirir. Bu mücadele devrim safına yeni katılacak güçlerin kazanılması için de geçerlidir. Çünkü, devrimci harekete kazanacağımız insanlar üzerlerinde düzenin tüm zaafalarını taşıyarak geliyorlar. Bize ise onlardaki

zaafı temizlemek, onlarla mücadele etmek düşüyor. Eğer, biz birçok noktada devrimci bir yaşam tarzını oturtamıyor ve dolayısıyla devrimci mücadelede netleşmiyorsak, bu güçleri kazanmamız zaten mümkün değildir. Kazansak bile bu güçler devrimci mücadeleye zaaflarıyla beraber katılabilecekler, bu zaaflarıyla mücadelesini sağlıklı bir biçimde yürütemeyeceklerdir.

Düzenin seline kapılmamak ve ondan tamamen kurtulabilmek için devrimci yaşama ve alternatif kişiliğe sıkı sıkıya bağlanmamız gerekiyor. Bu bize gerçek özgürlüğün kapılarını aralayacaktır.

HACKNEY BELEDİYESİ-HAGGERSTON BÖLGESİ YEREL SEÇİMLERİNİN ÖĞRETTİKLERİ

Seçimlerin değerlendirmesine başlamadan önce oylarıyla beni destekleyen tüm seçmenlere teşekkürlerimi bildirmek isterim. Başta Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek Londra Bürosu üyeleri olmak üzere, kampanya boyunca benimle birlikte mücadele veren, beni çeşitli yollardan destekleyen tüm yoldaşlarıma sevgi ve saygılarımı duyurmak isterim.

Gelelim seçimlerin öğretilerine. Buna en önemli dersle başlamakta yarar vardır.

1. BURJUVA TEMSİLİ DEMOKRASİSİNİN SONU VE DOĞRUDAN DEMOKRASİNİN ZORUNLULUĞU.

Bölgede 7285 seçmen vardı. Her seçmen de üç oyu. Toplam oy miktarı 21 855.

Emek Partisinin 1 nolu adayı 841 oyla seçildi.

Emek Partisinin 2 nolu adayı 802 oyla seçildi.

Emek Partisinin 3 nolu adayı 700 oyla seçildi.

Emek Partisinin toplam oy miktarı 2343, yani toplam oyların %9.33'ü.

Sonuç olarak Emek Partisinden üç encümen azası Hackney Belediye

Meclisinde, Haggerston bölgesinin vatandaşlarının temsilcisi olduklarını ilan ederek yerlerini alacaklar. Halbuki aldıkları toplam oy miktarı

seçmenlerin toplam oy miktarının %9.33'ünden ibarettir.

Bu "demokratik yetki"ye dayanarak bizlere sunulan hizmetlerde kısıntılar yapacaklar, kira ve belediye vergisini artıracaklar, belediye mülklerini kar için her haltı yemeye hazır bireylere satacaklar, sitelerimizi ve hizmet örgütlerimizi özelleştirecekler, bankalara borç faizlerini tıkr tıkr ödeyecekler. Haklarımızı ve yaşam şartlarımızı karşı saldırıyı yerel ve milli çapta yöneten ve koordine eden merkezi hükümetin bir dediğini iki etmeyecekler. Yerel yönetimde iktidarda oldukları yerlerde Muhafazakar ve Liberal-Demokrat Partilerde aynısını yapıyorlar.

Hackney'de Muhafakar Partinin önderi Eric Ollerenshaw Emek Partisi vatandaşların büyük çoğunluğunun oyunu alamadığı için "Hackney halkından yetki almamışlardır" dedi. (Bakınız; Hackney Gazette, 9 Mayıs, sayfa 10).

Edilecek lafımı şimdi mi? Ülkenin dört bir tarafındaki yoldaşlarının onun bu sözlerinden pek memnun olmayacakları açık. Nedenide başit. Onlarda iktidarda oldukları yerlerde benzer sonuçlarla halkdan yetki aldıklarını ilan ediyorlar!

Bu arada Yeşiller, Muhafazakarların tersine bu seçimlerin demokratik olmayan esası hakkında, yani siyasetçilerin seçmenlerin oylarının %10'una dayanarak halkı temsil ettiklerini ilan etmeleri olayında her hangi bir sorun görmüyorlar. Onlar açısından bu seçimleri demokratik yapmayan şey oranlı seçim sisteminin olmamasıdır. Bu sistem olsaydı, ve onlar dahada düşük yüzdeler üzerinden belediye encümen azası çıkarılabilselerdi, herşey yerinde olacaktı. Bu seçimlerde demokrasi sorunu olmayacaktı. (Bakınız; Hackney Gazette, 9 Mayıs, sayfa 16)

Malesef benzer yaklaşımlar solda da görülüyor. Ne kadar iyi sonuçlar aldılar ama değilmi? (Seçimlere katılan tüm sol örgütlerin gazetelerine bakınız)

Gel gelelim bu rakkamlar yalan söylemiyor. Bu rakkamlar ülkenin hemen hemen her yöresinde aynı. Bu rakkamların ilan ettiği en önemli olgu ise şudur; burjuva temsili demokrasisi ölmüştür! O, demokrasi değildir! O, sokaktaki işçi sınıfından "basit halka" siyasi süreç üzerinden kendi yaşmalarını daha iyileştirme imkanını tanımayıp, onları siyasetten uzaklaştıran bir avuç kişinin diktatörlüğüdür.

Rakkamların ilan ettiği bu gerçek solun "iyi sonuçları" ile örtülemez.

Burjuva partilerin yalan dolanlarıylada örtülemez. Maliye Bakanlığının birkaç bencil zengin çıkarına yönlendirdiği bu diktatörlük demokrasinin ölümüne yol açmaktan başka bir şey beceremez!

İşte bu nedenedir ki ben seçim kampanyamda doğrudan demokrasi çağırısı yaptım. Sokaktaki işçi sınıfından "basit halka"ı siyasi olarak aktifleştirmek, onları aktif siyasi vatandaşlar yapmak sadece ve sadece onlara siyasi süreç üzerinden kendi yaşmalarını daha iyileştirmek için gerekli olan gerçek imkanlar vererek mümkün olacaktır. Demokrasiyi kurtarmanın başka yolu yoktur!

Demokrasiyi korumanın yollarını bulmalıyız. Onu, ancak ve ancak halkın elinde ve onların yaşamlarını iyileştirmek için kullanabilecekleri pratik bir alet haline dönüştürerek koruyabiliriz.

2. ÖNEMSİZ BİR DERS

Bu kampanyadan çıkarılacak en önemsiz ders ise siyasetin bireyselleştirilmesi üzerinden ortaya çıkartılabilecek bir derstir.

Erdoğan Sarıkaya Muhafazakar Partiden aday olarak, benim aday olduğum bölgede seçimlere katıldı. İlk önce Nusret Şen'in komünist olduğunu ilan ederek Kıbrıslı ve Türkiyeli Türk - aslında çoğunlukla Kürt asıllı seçmenler saflarındaki anti-komünist oyları toplamak istedi. Bu yöntem yeterli sonuç vermediğinde taktik değiştirdi. Arkadaşlarıyla birlikte benim bağımsız olduğumu, ve IWCA'nin küçük bir örgüt olduğunu, dolayısı ile seçilme şansımızın olmadığını, halbuki kendilerinin Muhafazakar Parti gibi büyük bir Partiden seçimlere katıldıklarını, dolayısı ile seçileceklerini ilan ettiler.

Burjuva siyasetçiler yalan söyler ama rakkamlar yalan söylemez!

Ben 504 oy aldım. Erdoğan Sarıkaya o çok güçlü partisinin altında durarak 420 oy aldı! Kim seçilebilirdi? IWCA üyesi Carl Toyler 610 oy, Peter Sutton 595 oy aldı-Emek Partisinin bir adayı 700 oyla seçildi. Erdoğan Sarıkaya'nın Muhafazakar Partili yoldaşları ise 435 ve 402 oy aldılar! Kim seçilebilirdi? Haggerston Bölgesinde IWCA ve Nusret Şen ortaklığı çok yakın bir oyla ikinci parti durumundadır. Muhafazakar parti ise epey gerilerden gelen üçüncü Partidir.

Burjuva siyasetçi için herşey mübahtır. Seçmeni kandırmakta. Onlar "Kayseriye deniz getirirler". Yeterki seçilsinler!

Gel gelelim Erdoğan Sarıkaya açısından sorunun seçilmek sorunu olduğu doğru değildir.

Kampanya başladığında, yoksul ağırlıklı Haggerston bölgesinde hiçbir zaman bir tek encümen azası bile çıkaramamış olan, seçim döneminde seçmenlere bir tek bildiriye bile zorla

dağıtan, ve Partilerinin ülkenin işçi sınıfına yaptıkları hafızalardan silinmemiş olan Muhafazakarların seçilemeyecekleri siyasetle ilgilenen herkesin malumuydu. Dolayısı ile Erdoğan Sarıkaya'ya verilen görev seçimleri kazanmak olamaz. O imkansızdı.

Bu arkadaşın başarabileceği tek siyasi görev Nusret Şen ve arkadaşlarının seçilmelerini önlemek için "Türk" oyların onlara gitmememesini sağlamaktır.

Başka bir sonuç çıkarmak imkansızdır. Rakkamlar vede siyasi gerçekler böyle diyor.

Açıktrki bu arkadaş bu sonucun elde edilmesi yönünde oldukça başarılı olmuştur. Onun bu başarısının nedenlerini aşağıda inceleyeceğiz.

3. BURJUVAZİNİN SON KALELERİ-GERİCİ ÖN YARGILAR VE GELENEKLER!

Rakkamlara tekrar bakalım. Bu sefer demokrasi sorununu ele almayacağız. Bu rakkamların seçimlere katılmış seçmenler açısından bizlere neler anlattığını tespit etmeye çalışacağız.

Emek Partisinin 1 nolu adayı 841 oyla seçildi. (İngiliz)

Emek Partisinin 2 nolu adayı 802 oyla seçildi. (Siyah)(Haggerston'da hiç bilinmez)

Emek Partisinin 3 nolu adayı 700 oyla seçildi. (Siyah)(Haggerston'da hiç bilinmez)

Carl Taylor. IWCA, 610 oy. (İngiliz)

Peter Sutton. IWCA, 595 oy. (İngiliz)

Nusret Sen, bağımsız, IWCA ile birlikte çalıştı, 504 oy(Türk)

Muhafazakar Partinin 1 nolu adayı 435 oy. (İngiliz)

Muhafazakar Partinin 1 nolu adayı 420 oy. (Türk)(Haggerston'da hiç bilinmez)

Muhafazakar Partinin 1 nolu adayı 402 oy. (İngiliz)(Haggerston'da hiç bilinmez)

3.1. Burada ilk göze çarpan şey, Emek ve Muhafazakar Partili olupta bölgede hiç bilinmeyen adayların rahatı olarak oldukça çok oy aldıklarıdır. Bunlardan Emek Partili imki tanesi seçimleri kazandı da.

Bu nasıl izah edilebilir? İrk faktörünü şimdilik bir kenara bırakırsak, bunun tek izahı gelenektir.

Ahali şu veya bu partiye oy verdi! Yani vatandaşlar yukarıda gösterdiğimiz üzere sadece siyasi sürece karşı vurdam duymaz eğil, aynı zamanda siyasi olarak bilinçli değil. Geleneksel olarak oy verdiği partiler ne yaparsa yapsın yine onlara oy veriyor.

3.2. İkinci olarak göze çarpak faktör ırksal faktördür.

Emek Partisinden siyah adaylar sadece siyah seçmenleri ziyaret ettiler. Eğer başka birine uğradılarsa o işin kozmetiği idi. Türk asıllı Muhafazakar

Partili aday sadece "Türk/müslüman" seçmenleri ziyaret etti. Eğer başka birine uğradılarsa o işin kozmetiği idi.

Yani, Emek Partisi ve Muhafazakar Partinin oyları sadece Parti geleneği oylarından oluşmuyor. Azınlıkların ırkçı/dinci ayrımcı oylarında içeriyor.

3.3. Bu rakkamların ardında duran başka bir olguyu su yüzüne çıkarmak için IWCA ve Nusret Şen'in oylarına göz atmalıyız. Sadece IWCA ve Nusret Şen herşeyi birlikte yapmakta, çeşitli milliyetlerden seçmenlere birlikte hitap etmekte, ve çeşitli toplamlar saflarında mevcut olun milliyetçi duvarları yıkmakta

kararlı davrandı.

Buna rağmen Carl Taylor (Beyaz-İngiliz), ve Nusret Şen (Türk) arasında 106

oy farkı var. Ayrıca, Türk asıllı Muhafazakar Parti adayının milliyetçi çabaları sonunda 100 civarında "Türk" seçmenin IWCA adaylarına oy vermediğini de biliyoruz.

Bengali bir seçmen 12 civarında oyuna Nusret, Carl ve Emek Partisinden bir adaya verildiğini bize bildirdi. Bu Carl ve Peter arasındaki oy farkını izah eder.

İyi ama Carl ve Nusret arasındaki oy farkının izahı nedir? İzah gerektiren fark 106'dan fazladır. Büyük ihtimalle 200 civarındadır.

Bunu seçmenlerin sadece IWCA logosuna bakıp oy vermek türünden ilgisizliği ile izah etmek geçerli değildir, bilhassa seçmenlerin kapısını çalan arkadaşların üç adaya birden oy vermeleri isteğini tutarlı ve sürekli olarak işlediklerinden hareket edersek. Bunun tek izahı 100 civarındaki "Türk" seçmenin tam zıttı bir tavrıdır. Yaklaşık 200 civarındaki beyaz-İngiliz ve siyah seçmen Nusret'e "Türk" olduğu için oy vermediler!

Yani seçmenler saflarında sadece azınlıklar saflarında milli-dini ırkçılık yok, aynı zamanda beyaz-İngiliz milliyetçilik de var.

3.4 Bu rakkamların gösterdiği başka bir olguda, oy kullanan seçmenlerin yaklaşık yarısının değişik gerici önyargılara boyun eğmediğidir. Ya Parti gelenekleri üzerinden, yada bireyleri tanımları üzerinden oylarını kullanırken milli-dini önyargılara boyun eğmeden oy kullanmaktadırlar.

3.5. Tüm bu sonuçları bir araya getirirsek, seçmenler arasında yerel çalışmanın partiler ne yaparsa yapsın şu veya bu partiye oy vermek geleneğini, ve tüm toplumlarda mevcut milli-dini ön yargıları yok etmeye yönelmesi gerektiğidir. Beyaz-İngiliz milliyetçiliğinin en büyük tehlike olduğu tespiti doğru değildir. Kendine karşı savaşılmayan gerici ön yargı en tehlikeli olanıdır. Bu alanda sonuç almak için tüm toplamlar saflarında sağlam bir zeminimiz vardır.

Burada tüm yerel Türk gazetelerin kötü bir tavrını ortaya koymalıyım. Bila istisna hepside "Türk" seçmenlerin "Türk" adaylara oy vermesinin propagandasını yaptılar. Hangi partiden olursa olsun, partilerin ve adayların siyaseti ne olursa olsun! Bir tanesi bile milli-dini önyargılara karşı, Britanyanın emperyalizmine karşı, tüm milliyet ve dinlerden emekçilerin çıkarlarını savunun adayların desteklenmesi çağırısını yapmadılar. Bir tanesi bili tüm ülkelerin ve ayna zamanda bu ülkenin de yoksullarını ezenlere karşı yoksulların birliğinin propagandasını yapmadılar. "Türk" seçmenler arasında milli-dini önyargılara karşı mücadele edeceklerine onu güçlendirdiler. Sadece Serhat İncirli bu önyargıya karşı yazdı, ama o bile kendi gazetesinin "Türkçülüğünü" önlüyemedi.

Bu "Türk Solu" için kötü bir seçim süreci oldu. Milliyetçilik demenesinden yenilgiyle çıktılar. Britanya işçilerine karşı görevlerini yerine getiremediler. Bu durum ancak onların ideolojilerindeki burjuva etki ile izah edilebilir.

Nusret Sen.

Son yerel seçimlerde Hackney-Haggerston bölgesinden bağımsız komünist aday.

KIBRIS'TAKİ TOPRAK MÜLKİYETİNİN DAĞILIMI

Başarafi 5. sayfada

Her iki sayımda da verilen rakamlar gayri resmi olarak mal sahiplerinin beyanları olup, Tapu ve Kadastro Dairesi'nin resmi kayıtlarına dayanmamaktadır. Tarımsal amaçla kullanılmayan birçok dağlık arazi sayıma girmediğinden, icar nedeniyle toprağı kullananın adının yazılması, ya da vergi korkusu yüzünden, verilen rakamların çok veya az olması, bu bilgilerin güvenilirliğine gölge düşürmektedir. Ayrıca bu sayımlarda Kıbrıs Rum Ortodoks Kilisesi, Kıbrıs Türk Vakıf İdaresi ve diğer toplumsal kuruluşlara ait mülkiyetin kaydedilmediği de belirtilmelidir. İleride üzerine ev yapılacak araziler ile iskan bölgeleri arasında kalmış özel mülk de, tarımsal arazi tanımına girmediği için bu sayımlara dahil edilmemiştir. Nitekim gerek 1946, gerekse 1960 sayımında beyan edilen toplam özel mülkiyet, farklı sonuçlar vermektedir. Oysa Kıbrıs'taki toplam özel mülkiyet, her iki rakamdan fazla olup, tapu kayıtlarına göre 5.067.572 dönümdür. (agy, s.33)

KIBRIS TÜRK LİDERLİĞİNİN ONAYI

Haşım Altan, çalışmasında yer alan "Kıbrıs Türk toplumuna mali yardım öngörülmesi" başlıklı bölümde, 1959 Londra Konferansı ile kararlaştırılan tasarı metninin (U ekinde) bu başlık altında adanın son İngiliz Valisi Sir Hugh Foot ile Dr. Fazıl Küçük ve Rauf R. Denктаş arasında teati edilen yazışmalara ve varılan tasarı şeklindeki mutabakata yer vermektedir.

Anlaşma metnine göre, Kıbrıs Koloni Hükümeti'ne ait olan tüm taşınmaz mallar, parafe edilen anlaşma uyarınca, kurulması öngörülen Kıbrıs Hükümeti'nin taşınmaz malları sayılacaktır. Vali'nin mektubuna göre, İngiltere Birleşik Krallığı, Kıbrıs Türk toplumuna, eğitim amaçları, Evkaf emlakinin kalkındırılması, kültürel ve benzeri gereksinimler ve amaçlar için kullanılmak üzere Kıbrıs Cumhuriyeti Anayasası ile kaim olacak Türk Cemaat Meclisi'nin yetki ve uhdesine 1,500,000 Kıbrıs Lirası yardımında bulunmayı kararlaştırdığını belirtmekteydi. (s.562)

Vali Hugh Foot, mektubunun sonunda, Türk Cemaat Meclisi'nin yetki ve uhdesine verilecek bu para yardımı karşılığında Kıbrıs Türk delegelerinin onaylamasını istediği bir başka husus da şuydu:

"Türk cemaati; Evkaf Yüksek Kurulu dahil, hiçbir suretle İngiltere Birleşik Krallığı veya Kıbrıs Koloni Hükümeti aleyhine mali konulara ilişkin dava açamayacak; kendilerinden mali istekte

bulunamayacak; dolaylı veya dolaysız Kıbrıs Yönetimi veya Kıbrıs Cumhuriyeti bu bağlamda herhangi bir dava açamayacak, istekte bulunamayacaktır. Türk toplumu veya onun adına da olsa hiç kimse tarafından böyle bir dava açılmayacaktır.

Kıbrıs Cumhuriyeti'nin kurulmasını onaylayan andlaşmaların dahi bu paragrafta ileri sürülen koşulları

Açıklama	Dönüm	Bütün ada toprağına oranı (% olarak)
Rumlara ait mülkiyet	4.123.771	59.6
Maronitlere ait	48.239	0.7
Ermenilere ait	11.017	0.2
diğer kişilere ait	32.150	0.5

Ara toplam	4.215.117	61.0
Türlere ait mülkiyet	852.455	12.3

Toplam özel mülkiyet	5.067.572	73.3
Orman, gölet, hali arazi	1.711.067	24.7
Kasaba, köy yolları, dere yatağı ve kamu kuruluşları arazisi	136.753	2.0

Toplam özel olmayan mülkiyet	1.847.820	26.7

GENEL ADA TOPLAMI:	6.915.392	100.0

etkilememiş olacağı anlaşılmıştır."

Vali Sir Hugh Foot'un Türk delegelerine sunduğu bu denli ağır ve haksız talepler içeren "taahüt"ü ile, İngiltere Birleşik Krallığı'nın 1878'li yıllardan 1960'lı yıllara ulaşmaya kadarki dönem içerisinde Kıbrıs Türk haklarına ve özellikle Türk mülkiyet haklarına yaptığı yasa dışı müdahalelerden kolayca ve ucuz bir şekilde sıyrılıp kurtulabilmeyi amaçlamış ve ne yazık ki başarmıştır." (s.563)

Bir başka deyişle, "Evkaf murahhaslarının ihmali neticesi" (s.686-7) elden çıkarılan Kıbrıs'taki Türk vakıf malları hakkındaki bütün hak iddialarına kesin bir son verilmiş oluyordu.

TOPRAK MÜLKİYETİNİN YAPISINI VERİYORUZ

Lefkoşa'nın Rum kesimindeki Tapu ve Kadastro Dairesi tarafından hazırlanan ve 1974 yılında yayımlanan bir rapor, Kıbrıs'taki toprak mülkiyeti ve yapısı

hakkında ayrıntılı bilgi vermektedir. Büyük ölçekli kadastro planları üzerinde yapılan araştırma sonuçlarına göre, Kıbrıs adasının toplam arazisi 3.572 mil kare, yani 6.915.396 dönümdür. Bunun 954 mil karesi, yani 1.847.820 dönümü kişisel mülkiyete ait olmayan devlet ormanları, gölet, dere yatağı, yollar ve diğer özel mülkiyet dışı arazidir. Geriye kalan 2.618 mil kare veya 5.067.572 dönüm, özel

Sekreteri Lord Knutsford'a gönderdiği 8 Ağustos 1892 tarihli mektup). Kaldı ki Altan'ın şu ifadeleri de, öteki satışlarda da yasadışı bir durum olmadığını göstermektedir:

"1944 sayılı yasanın 232. bölümü tahtında icareteyn vakıfları ve tahsisat vakıflarına el kondu ve Evkaf'ın uhdesinden çıkarıldı." (s.567) "Çite Çiftliğini satın Evkaf'ın Türk delegesi İrfan Bey ile İngiliz delege." (s.672). "Evkaf murahhaslarının ihmalleri olmuştur." (s.686-687). "Afendrika Çiftliği, müruru zaman kisvesi altında Rumlara kaptırıldı." (s.751). "Baftaki çiftlikleri Nazım Bey'den usulsüzce satın aldılar." (s.765) "Baf Evkaf vekili M.Arif karşı çıktı, ama Münir Bey malları sattı." (s.779-780) "Maraş'taki Lala Mustafa Paşa ve Abdullah Paşa Vakıfları icareteyn olarak değerlendirildi ve mülkiyeti değişti." (s.790)

Resmi verilere göre, Kıbrıs'taki Türk mallarının toplam ada toprağı içindeki oranı %12.3 iken, Mustafa Haşım Altan, "ada toprağının %30'unu elinde bulunduran Türkler'in birçok malı Rumlara kaptırdığını öne sürmekte (s.946), Vakıflar İdaresi'nin bugünkü genel müdürü Taner Derviş de, "Bugün Kıbrıs'taki Türk malları yüzde 50 kadardır. Dolayısıyla bu yüzde 50'nin büyük bir kısmı mutlaka vakıf malıdır. Biz bunun çalışmasını yapıyoruz" diye konuşmaktadır. (Cumhuriyet, 10 Şubat 2002) Bilimsel bir çalışma ile yukarıda verdiğimiz bilgilerin aksi kanıtlanmadıkça, bütün bu iddialar inandırıcı olamayacaktır.

Kaldı ki, 1974'deki savaşla çizilen taksim çizgisinin kuzeyinde kalan ve Kıbrıslı Türklerle ait olmayan 2 milyon dönümlük toprak, 20 adet "eşdeğer kaynak paketi" halinde, gerek Türkiye'den Kıbrıs'a aktarılan nüfusa, gerekse Kıbrıslı Türklerle haksız bir şekilde dağıtılarak, önemli mülkiyet sorunları yaratılmıştır. Yine Rum kaynaklarına göre (aktaran Kıbrıs, 28 Mart 2000), halen kuzey ve güneyde kalan mülkiyetin dökümü şöyledir:

Malın sahibi	Kuzey	Güney
Kıbrıslı Rum/Maronit(Ermeni)	1,460,643 dönüm	2,722,324 dönüm
Kıbrıslı Türk	379,149 dönüm	473,306 dönüm
Başkaları	5,935 dönüm	
Devlet arazisi	559,602 dönüm	

Kilise mülkiyeti: 186.000 dönüm, Evkaf mülkiyeti: 23.522 dönüm (Bkz. George Karouzis: Land Ownership in Cyprus, Nicosia 1977, s.76-79) Birlikte 209.612 dönüm tutan bu arazinin, yukarıdaki tabloda yer alan toplam özel mülkiyet içinde değerlendirilmesi gerekir. (Bkz. Ahmet An, Kıbrıslı Türklerin toprak mülkiyeti ne kadar?, Yeni Çağ, 3 ve 10 Ağustos 1992)

SONUÇ

1878 ile günümüz arasında el değiştiren Türk topraklarıyla ilgili sağlıklı veriler, ne yazık ki Mustafa Haşım Altan'ın 4 ciltlik "Kıbrıs'ta Türk Malları" adlı çalışmasında yer almamaktadır. Elden çıkarılan Türk Evkaf mallarıyla ilgili olarak yazılan propaganda amaçlı suçlamalar da inandırıcı değildir. Örneğin Altan, Vakıf Koloş Çiftliği arazilerinin bir takım entrikalarla Evkaf'ın elinden alındığını öne sürmektedir (s.737), ama konuyla ilgili olarak 1891 yılında alınan bir mahkeme kararına göre, 12 yıl önce Lofu ve Erimi köylülerine yapılan satışların, Türkler tarafından onaylandığı bilinmektedir. (Bkz. İngiliz Yüksek Komiseri Sir Walter Sendall'ın, İngiliz Sömürgeler Bakanlığı

TC Milli Güvenlik Kurulu'nun kararı uyarınca, TC Bakanlar Kurulu'nun 20 Ekim 2000'de uygulamaya geçirdiği "Eylem Planı"nın 14. maddesine göre, KKTC'deki kadastro faaliyetlerinin 29 trilyon TL harcayarak 2003 yılına kadar tamamlanması öngörülmüş olup (Akşam, 23.Kasım 2001), adaya bu amaçla 15 kişilik bir ekip gönderilmiştir. Kıbrıs'ın tapulandırılması için hazırlanan raporda belirtildiğine göre, Kasım 2001'e kadar 15 bin 100 aileye tapu verilmiştir. Bu ailelerin 7 bin 576'sı Güney'den göçenler, 3 bin 779'u Türkiye'den göçenler, 3 bin 745'i de KKTC'de yerleşik bulunan ailelerdir. 1977 yılından beri sürdürülen mal dağıtım çalışmaları, bu ailelerden 11 bin 950'sinin dosya işlemleri bitirilmiş olup, 2 bin 850 ailenin de dosya işlemleri sürmektedir. (Milliyet, 23 Kasım 2001)

Kıbrıs sorununun çözümlenmesi görüşmelerinde ise, toprak sorunu en yakıcı konu olarak gündemdeki yerini korumaktadır. Türk tarafı, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nin konuyla ilgili olarak aldığı kararı uygulamamakta ısrar etmektedir. Masada önerilen ise, "fetih hakkı" uyarınca, iki taraf arasında "toprak sınırlaması" yapılmasıdır.

GERÇEK...

Toplumumuzun "büyük"lerinden yayılan ve gençlik içerisinde de yayılan ümitsizlik ve acizlik politikaları kendini hergün bir başka şekilde gösteriyor. Son zamanlarda yayılan (aslında toplumda hep var olup da son zamanlarda yaygınlaşan) bir "gerçekçi" politika furusudur da aldı başını gidiyor. Bu "gerçekçi" politikaya göre Kıbrıslıların sayıca Türkiyeli göçmenlere oranla azaldığı bir yerde içeriği,türü, tarzı,şekli, şemali ne olursa olsun Denктаşı sonuna kadar desteklemeli ve masada oturmasını sağlamalıyız. Bundan farklı bir siyaset izlemek halkı felakete sürüklemek, hayalperestlik ve boşa kürek çekmek oluyormuş bu düşünüşe göre. Maalesef bu düşünencenin başını da kendini halkın önünde gören "aydınlarımız" çekiyor. Kıbrıs konusunda burjuva çerçevede de olsa başlatılan görüşmelere etkileyici olabilecek halkın örgütkü bir ittifak içerisinde söz sahibi olabilmesi bir yere kadar anlaşılabilir ve desteklenmesi gereken bir politikadır. Fakat bundan farklı bir siyasetin olmayacağı ve dahası olmaması gerektiği görüşü "gerçekçilik" değil tam bir teslimiyetçiliktir. Yani bir yerlerde halk adına birileri kararlar verecek ve halkın bu verilen kararlarda hiçbir söz hakkı olmaksızın ondan sadece desteği istenecek. Asıl bu akıl almaz gerçekdışı bir düşüncedir. Bugün eğer adanın kuzey kesiminde GERÇEK olan birşey varsa o da geniş halk kesimlerinin(işçi,köylü esnaf,öğrenci,memur vs.)var olan düzenden veya sistemden memnun olmamasıdır. Bu noktada da en gerçekçi politika ekonomik,siyasal,sosyal ve kültürel sorunları yoğurup ve Kıbrıs Sorunuyla da bağdaştırıp bu halk kesimlerini bir araya getirip birlikte sisteme karşı mücadelesini örgütlemektir.

Genç

Gancelli

evrenalex@yahoo.com

Evren Maner

Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek gazetesi olarak işe başlarken ne yaptık?
Kıbrıs sorununu açıkça ortaya koyduk...
Neydir Kıbrıs sorunu?
Özetlersek, emperyalizmin Ortadoğu'daki hakimiyet kavgasının bir parçası...
Kim bu emperyalistler?
İngiltere, Amerika ve bunların adada başımıza "garantör" diye diktikleri Türkiye ile Yunanistan!
Ha bir de "aslan" garantör İngiltere!
Tabii İngiltere'yi hiç bizim garantimizi sağlarken görmedik!
Ne yaptı bu garantörler?
Adadaki milliyetçiliği körüklediler!
Başka?
İkisi de adayı bölmeye çalıştılar...
İngiltere ne yaptı?
Kendi çizdiği bu planı Amerika ile oturup seyretti...
Gerektiğinde de akıl verdi!
Savaşanlar yine bizdik...
Yani, Kıbrıs'ta yaşayan halklar!
İşçisi, çiftçisi, öğrencisi, Ermeni'si, Türk'ü, Rum'u, Maronit'i...

Yani açıkçası başımıza garantör edilenler değil hayatımızdan, adanın bütünlüğünü bile garanti edemediler...
Yani uzun lafın kısası başarısız oldular...
Bırakın adayı, kendi varlıklarını bile garanti edemeyip, dış güçlerin oyuncağı oldular!
Şimdi Denktaş egemenlikten bahsediyor!
Etmez mi, eder...
Ama hangi egemenlik?
200 ulus ötesi şirketin yönettiği dünyamızda egemenlik de neyin nesii?
Peki ya bağımsızlık?
Denktaş bilmiyor mu ki Türkiye bile bağımsız değil?
IMF'nin bir gecede alınan kararlarla ülkeler pazarlanıyor?
Biliyordur elbet, biliyordur da işine gelmiyordur!
Kliridis ile her buluştuğunda Kıbrıs sorununu mu çözmeye çalışıyor?
İnanalım mı?
Sakin bize daha önceden hazırlanmış planları yutturmaya çalışmasınlar!?

Masadaki planlarda Kıbrıs halkının geleceği yok...
BM şimdiye kadar hangi sorunu çözdü?
Ya ABD?
Ya da o ünlü demokrasi beşiği AB?
Balkanları mı, Afganistan'ı mı, yoksa Latin Amerika'yı mı?
Bunlar çöze çöze kendi çıkarlarına bir sorun çözerler...
O da bizim olmaktan çıkar artık...
E o halde?
Ne mi yapmalı?

KSG ilk günlerden beri ne yazdı?
Kıbrıs dünya emperyalist zincirinin bir halkasıdır...
Gelin bu zinciri kıralım diye!
Kaç defa yazdık, söyledik...
Bu sorunu çöze çöze ancak halklar çözer, işçiler emekçiler çözer...
Emperyalistler değil!
Hele hele de, AB ya da BM hiç değil!
Kıbrıs'ı kurtuluşa götürecek tek yol sol'un en erken bir zamanda birleşmesi ve de derhal enternasyonal dayanışmaya geçerek savaşmasıdır dedik...
Adadaki emperyalist uşakları alaşağı edilmesidir dedik...
Emperyalizmin yerel bağlarının kesilmesidir diye anlattık!
Bazı yoldaşlar tutturdu, AB'ye girelim, sonradan anti- emperyalist mücadele veriniz diye!
Vermeyenin gözü kör olsun!

Vay bu AB!
Yani herkesin Avrupa Birliği üyeliğinden sonra çalışması tuttu!
Sanki AB tek umut...
Halka Avrupa bir kurtuluş olarak gösteriliyor!
Sonra da bize dönüp kızıyorlar, - Denktaş'a mı güvenelim?
İki yol var diyorlar, biri ya AB, diğeri de

Komünistlerin Kıbrıs sorununa bakışı

Türkiye'nin Denktaş yolu ile dayattığı entegrasyon politikaları!
Utanmayıp bir de halkı ikiye böldüler...
Kıbrıslılar ve Türkiyeliler!
Biz ne AB'yi ne de Türkiye'nin işgalci politikalarını destekliyoruz...
İkisi de aynı kapıya çıkıyor...
Avrupalı emperyalistlerin izni olmadan Türkiye adada bu kadar kalamazdı...
Biz dünyaya farklı bakıyoruz...
Emekçinin gözünden...
AB'ye, BM'ye, herhangi bir kapitalist kuruluşa vereceğimiz cevap hazırdır...
Başka kapıya...
Ne sizden ne de garantörlerinizden bize yarar gelmedi...
Gelmeyecek de!

Sorun açıkça ortadadır...
Hiçbir zaman işçi sınıfının davasına inanmamış, işçi sınıfının mücadelesine katılmamış, kurtuluşu bazen revizyonist SSCB'de, bazen Kemalist asker sivil cuntalarında, bazen de yerli işbirlikçi burjuvalardan beklemiş "demokrat aydınlar" bu kez kurtuluşu Avrupalı tekellerden bekliyor...
Evet yine biz kötü olduk...
Dedik ya, dünyaya emekçinin gözünden bakıyoruz!
Doğru söyledik, dobra oldu!
Stalin'de böyle söylerdi...
O yüzden "demokrat-hümanist-globalistler" Stalin'i çekemez oldu!

Bizim planlarımız "demokrat aydınlara" imkansız geliyor...
Ne mi?
Halk iktidarı...
İşçinin emekçinin yararına bir sistem...
Aksi ne bunun?
AB üyeliği mi?
Faşizmin Türkiye ile entegrasyon planları mı?
Dünyanın kan emicilerine karşı başlatılacak ilk adımdan bahsediyoruz...
Bütün amacımız dünya halklarına sosyalizmi sunmak...
Ve dünyada olan emek mücadelesinin bir parçası haline gelmek...
Anlatamadık...
Yazdıklarımızı da hep bölücülük diye karıştırmıyorlar mı!?
Olur mu olur...
İnsana düşman da lazım!

Biz yine söylüyoruz,
Anti-emperyalist bağımsız Kıbrıs...
Tersi bizi emperyalizmin kucağına oturtacaktır...
Unutmadan, Polonya Başbakan Yardımcısı Kalinowski anlatıyor...
- Komünizme karşı mücadelemizden sonra batılı ülkelerin ekonomimizi yeniden inşa etmekle bize yardımcı olacaklarını beklerdik, bize öyle söylemişlerdi!
Oysa ne oldu?
Başlangıçta bize " size yardım etmek için elimizden geleni yapacağız" dediler. Sonra masaya oturduk ve tekstil konuşmaya başladık. Bize "tekstilde sorunlarımız var. Her şeyi yaparız ama gümrük vergisini düşürmeyiz dediler...
-Peki ya çelik, diye sorduk...
-Yanıt "olmaz, çelikte aşırı kapasite sorunumuz var" oldu!
Sosyalizm düşmanlarına duyurulur...
Daha son söz henüz söylenmedi!

"Ölüm kendi belgeleriyle birlikte geldi.
Mücadeleyi
Yeniden ele alacağız
Yeniden başlayacağız
Yeniden hep birlikte başlayacağız
Dünyanın büyük yenilgisine karşı
Asla tükenmeyen küçük yoldaşla
Ya da hafızada
Ateş gibi yanarla
Bir daha ve
Bir daha ve
Bir daha..."

Juan Gelma

SANDIKTAN İKTİDARA TOKAT ÇIKTI

2002 yerel seçimlerinde Lefkoşa, Magosa, Girne gibi büyük bölgelerde UBP nin kaybedip CTP nin kazanması Kıbrıs Türk halkının iktidara attığı bir tokattır. Bu ülkeyi yönetenlere "sizleri istemiyoruz" mesajıdır, ancak; bir sistem partisi olan ve kendilerini "sol" diye adlandıran CTP nin oylarının çoğalması halkın alternatifsiz kalışının da örneğidir.

Son yıllarda kuzey Kıbrıs ta yaşanan ekonomik ve siyasi olaylar, halkın yönetenleri daha iyi anlamasına ve kendilerini barışa ve çözüme bu yönetenlerin ulaştıramayacağını kavramalarına neden olmuştur. Barış ve demokrasiyi AB saflarına katılmakta gören halk statüko bulunduranların AB'ye katılımı zorlaştırdığını fark edince muhalefet partisinin oylarını yerel seçimlerde yükselterek barış ve demokrasi isteklerini bu şekilde dile getirmeyi tercih etmişlerdir. Ancak Kıbrıs Türk halkının gözardı ettiği bir gerçek var ki, AB gösterildiği gibi demokrasinin beşiği değildir. Emperyalist ülkelerin (ABD, AB gibi) halklara barış ve özgürlük değil kaos ve kafa karışıklığı yaratmaktan, kan ve göz yaşı taşımaktan başka bir istekleri yoktur. Bunun örneği Filistin de yaşanmaktadır. İsrail'in Batı Şeria ve Gazze de giriştiği operasyonlara kendi halkı bile tepki göstermektedir. Geçtiğimiz gün El Halil deki Filistin hükümet binasında 15 Filistinliyi havaya uçurduklarını İsrail ordu radyosu açıkça ilan etmiştir. "Sözüm ona ABD burada barışı sağlamıştı." ABD eli kanlı en büyük teröristtir. Kıbrıs ta çanların kimin için çalacağını belirlemeye çalışan AB ise Kıbrıs konusunda net ifadeler kullanmaktan kaçınıp diplomatik oyunlara yöneliyor. Kıbrıs in kuzeyindeki AB savunucuları (CTP, YBH, Afrika gibi.) bu oyunları bilerek görmezden gelerek Kıbrıs Türk halkını emperyalistlerin sofrasına yeni meze olarak sunmak istiyorlar. AB dönem başkanlığını 1 Temmuz da devralacak olan Danimarka açısından Kıbrıs

NAZLICA

Nazlı Şahin

"kABuslar listesinde" ilk sırada yer alıyor. Teoride Kıbrıs in bölünmüş halde üyeliği mümkün olsa da bu durumun pratikte yaratacağı sorunlar AB için endişe konusu. Bu çerçevede kapalı kapılar ardında Denktaş ve Türkiye ile bazı anlaşmaların yolunu açmak istiyor. Denktaş'a AB'yle " a n l a ş m a y a varmazsanız elinizde bir şey kalmayacak" mesajı verilirken Türkiye ye de "Kıbrıs ve AGSP konusunda ılımlı davranırsanız bunun faydasını hissedersiniz" telkininde bulunarak pazarlığa girişiyor. Daha fazla sömürü için üyelerini artırmak isteyen AB ye kazan kaldıran adaylar da var. Polonya, Macaristan, Çek Cumhuriyeti ve Slovakya; üye olduktan hemen sonra birlik bütçesine katkı istemek için AB tarafından zorlanacaklarsa AB ye girmeyeceklerini duyuruyorlar. Bu restin sebebi ekonomilerinin AB bütçesine doğrudan katkı yapma olanaklarını sağlayacak güçte olmamasından kaynaklanıyor. Türkiye ve Kıbrıs in ekonomisi ne kadar güçlü ki üye olamak için yırtıp dururlar. Üye olan ülkelerin emekçilerine baktığımızda durum vahim bir tABlo çiziyor. İngiltere, almanya, ve Fransa da çalışanların bir çok hakkı ellerinden alınmış ve zor koşullarda çalışmaya mahkum bırakılmışlardır. Hal böyle iken AB ye girmek halka değil, pastanın kaymağını AB ye, pastayı yönetenlere, kırıntılarında (tABi kalırsa) halka yedirmektir. Ama çaresiz kalan Kıbrıs Türk halkı bu dönen oyunların pek farkında olamıyordundan alternatif de göremeyince CTP yi alternatif olarak görüp CTP nin oylarını yükseltmiştir. Burada bu ülke aydınlarına, yurtseverlere ve sosyalistlere düşen görev emek iktidarı için alternatif yaratma yolunda üzerlerine düşen görevleri yapmalarıdır. aksi taktirde halkın düşürülmek istediği bu oyunda kendileri de birer oyuncu olarak rol almış olacaklardır.

KKE'den eylem çağrısı

Yunanistan Komünist Partisi (KKE), ABD liderliğinde yürütülen terörist saldırıları protesto eden gruplar arasında koordinasyon sağlanarak, uluslararası eylem yapılması çağrısında bulundu. Atina'da yapılan ve aralarında ABD, İsrail ve Kuzey Kore'nin de bulunduğu 60'dan fazla ülkenin katıldığı 3 günlük komünist ve işçi partileri toplantısının ardından, bir demeç veren KKE Lideri Aleka Pappariga, "terörizme karşı mücadelenin, dünyanın geri kalanını yağmalamak için bir mazeretten ibaret olduğunu" vurguladı.

Yunanistan'da iki yıl önce yapılan seçimlerde yüzde 5.5 oranında oy olan KKE'nin 300 sandalyeli Yunan Parlamentosu'nda 11 milletvekili bulunuyor.

ÖRNEK ALINACAK MÜCADELE

PERU'DA KİTLELERİN AYAKLANMASI ÖZELLEŞTİRME GİRİŞİMLERİNİ ÖNLEDİ

Peru'nun güney bölgesinde bir hafta süren kitlesel ayaklanma ve halkın polisle çatışmasından sonra, Peru hükümeti Egasa ve Egesur isimli iki elektrik işletmesini özelleştirme girişiminden vazgeçti ve protestoların yer aldığı Arequipa kenti halkından özür diledi.

Elektrik işletmelerinin satış ihalelerinin açılış günü olan 13 Haziran'da protesto dalgaları yükseldi. Aylar öncesinden zaten, özelleştirmeye karşı grev ve protesto gösterileri yer almaktaydı. 14 Haziran'da 20,000 kişinin yer aldığı protesto gösterisine polisin saldırması üzerine şiddetli çatışmalar çıktı.

Başkan Toledo seçim propagandası sırasında işçi sendikalarına Egasa ve Egesur işletmelerinin özelleştirilmeyeceğine dair söz vererek bölgedeki oyların %75'ini aldı. Çünkü özelleştirme bu işletmelerde çalışanların %20'sinin işini kaybetmesi, geriye kalanların da iş güvenliklerinin ortadan kaldırılması anlamına gelmekteydi.

Özelleştirme = Yolsuzluk

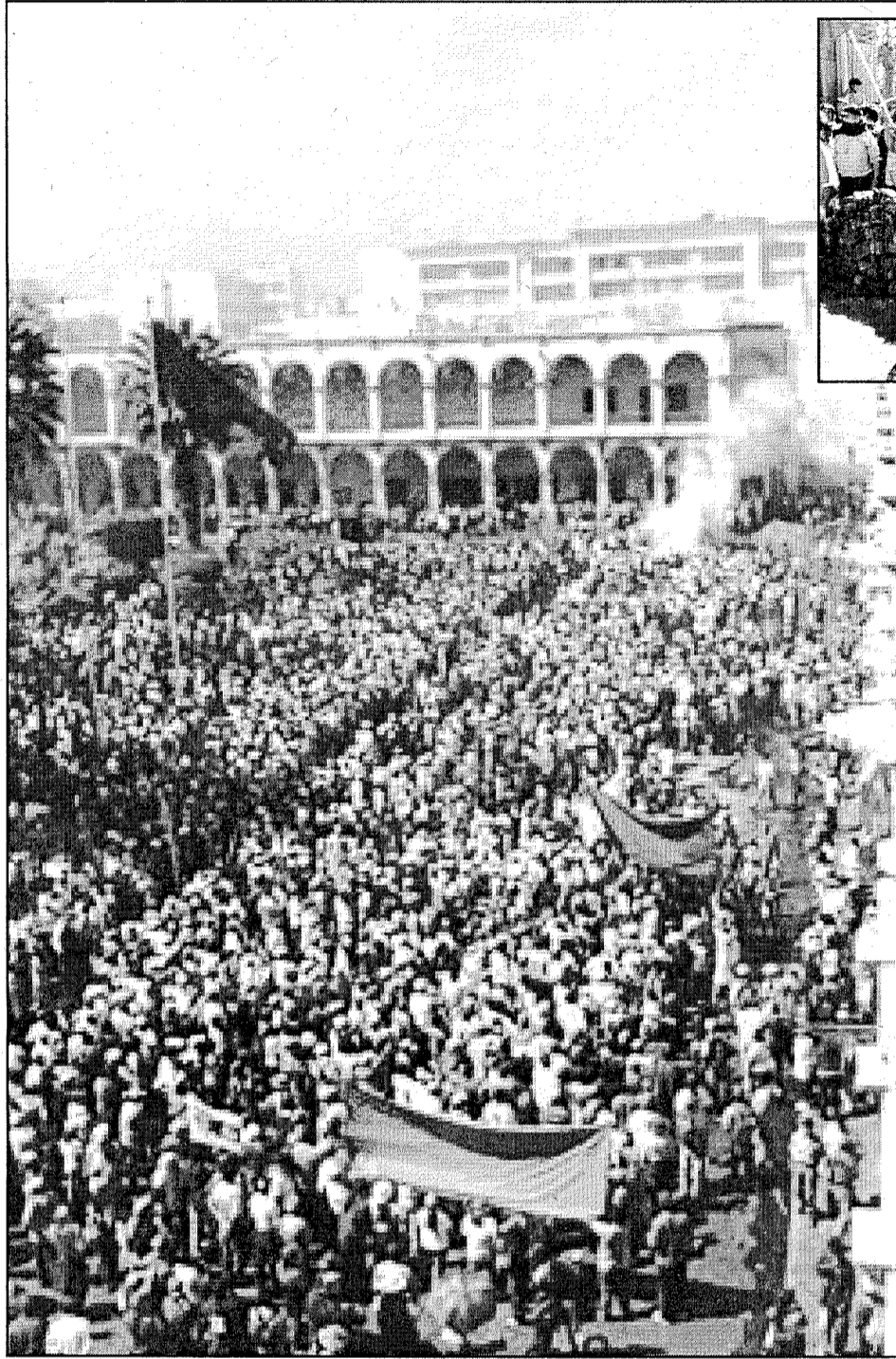
Peru'da özelleştirmenin sonuçları işsizlik, zamlar ve yolsuzluklar olarak ortaya çıktı. Geçmiş Fujimori hükümeti döneminde IMF'in zorlamasıyla \$9 milyarlık özelleştirme gelirin \$1.8 milyar dış borçlara, bir o kadarı şaibeli silah alımlarına harcandı. Halkın bu işlemde hiçbir yararı olmadı.

Egasa ve Egesur ihaleleri de yolsuzluk ve rüşvet iddiaları ile şaibeli bir hale geldi. İhaleye katılan şirketler, Fransız uluslararası tekel Suez Lyonnaise des Eaux'un yan kuruluşu Tractebel şirketinin dışında tümü de ihaleden çekildiler. Bu şirketin Kazakistan, Pakistan, Endonezya, Oman, Şili ve Brezilya'daki kontratlarını da rüşvet ve yolsuzlukla aldığı iddia edilmektedir. Şirketin, eski Peru başkanı Fujimori'ye de \$10 milyon rüşvet verdiği iddia edilmektedir.

Egasa ve Egesur'un değeri \$340 milyon ve sadece Egasa'nın yıllık kârı \$80 milyon iken, işletmeler \$ 177 milyon'a satışa çıkarılmışlardı. Buna rağmen Tractebel'in önerisi bu fiyatın da \$10 milyon altında oldu.

Kitle Ayaklanması

Tüm bu gerçekler karşısında Arequipa halkı ayaklanmaktan başka çare göremedi. Sokak ve kadim taşlarından barikatlar kuruldu. Devlet daireleri ve

bankalar ateşe verildi. Göstericiler "Arequipa, Devrim" ve "Derhal Yeni Başkan" sloganları attılar. Tüm hafta sonu boyunca gösteriler sürdü ve bu gösterilerde bir öğrenci hayatını kaybederken, 100 kişi yaralandı ve 52 kişi

tutuklandı. Kentte \$100 milyonluk zarar ziyan meydana geldi.

16 Haziran'da Toledo hükümeti bölgede olağanüstü hal ilân ederek, tüm anayasal hakları askıya aldı, sokağa çıkma yasağı getirdi ve bölgeyi ordunun kontrolü altına

verdi.

Ancak gösteriler dinmedi. Köylülerin ve öğrencilerin de katılımı ile havaalanına sızdı. Alanı basan göstericiler alandaki ekipmanı talan ettiler. Askerler durumu ancak 3 saat sonra kontrol altına alabildiler.

Gösteriler Pazartesi gününden itibaren Tacna, Cusco, Puno ve Moquegua bölgelerine de yayıldı. Her bölgede özelleştirmeye karşı "Cephe Örgütleri" kuruldu. Cephe önderliğinde binlerce halk kitlesi Tacna'da barikatlar kurarak devlet dairelerine ve bankalara ve özelleştirilen şirketlere saldırdı. Juliaca ve Puno'da grevler ve gösteriler yapıldı.

Hükümetin Yenilgisi

Gittikçe genişleyen kitlesel ayaklanmayı ve genel grevi baskı ve şiddetle engelleyemeyeceğini anlayan hükümet 20 Haziran günü yenilgiyi kabul ederek Arequipa Cephesi ile "Arequipa Deklarasyonu"nu imzaladı. Buna göre Egasa ve Egesur işletmelerinin özelleştirilmeleri durdurulacak, Adalet ve İçişleri Bakanları kent halkından özür dileyecek ve olağanüstü hal uygulaması kaldırılacaktır.

İçişleri Bakanı ve Adalet Bakanı yardımcısı özür dilememek için istifa ettiler.

Bütün iniş ve çıkışlarına rağmen bu eylemler işçi ve köylü kitlelerine gerçek sorunun hükümetlerde değil, fakat kapitalist-emperyalist sistemde olduğunu kavratmaktadır. Bu kitlesel eylemlerle kapitalist sisteme karşı mücadelede ve diktatörlüklere yıkımda deneyim kazanmaktadır. Bu eylemler, toplumu sosyalist bir topluma dönüştürmek için yürütülen devrimci mücadelede onlara özgüven kazandırmaktadır.

BES'TE YÖNETİM DEĞİŞİKLİĞİ

20.04.02 tarihinde K.T.O.E.Ö.S. lokalinde gerçekleştirilen BES olağanüstü genel kurulu olgun bir havada gerçekleşmiştir.

yeni başkan ve yönetim kurulu seçiminin de yapıldığı genel kurulda 2 ayrı liste yarışmış ve muhalif listeden aday olan Tahir Hoca başkanlığı kazanmıştır. 11 kişilik yönetim kurulu ise her iki listeden karma olarak seçilmiştir.

yaklaşık 2 aylık bir çalışma döneminin sonunda eski başkan Gülev Sıdal'ın listesinden aday olarak seçimleri kazanan ve yeni yönetimde görev alan 4 yönetim kurulu üyesi istifa ettiler. Boşalan 4 üyenin yerleri tüzük uyarınca doldurulmuştur. Gazetemizin güvenilir kaynaklardan edindiği bilgilere göre BES'in yeni yönetim kurulu geçmiş çalışma dönemlerine ait bir dizi usulsüzlük tesbit ederek sendika bünyesinde soruşturma başlatmıştır.

Ülkemizin en radikal ilerici sendikalarından biri olan BES bünyesinde yer alan usulsüzlükler devrimci çevrelerde üzüntü yaratmıştır. Yeni başkan Tahir Hoca'nın gerçek bir devrimci disiplin anlayışı ile BES bünyesindeki yaraları tamir etmesi gereklidir.

Halen bünyesinde bulunan 11 belediyede sendikal mücadele veren BES'in adamızın diğer belediyelerinde de etkin bir çalışma yürütmesi devrimci kesimlerin beklentisidir.

Özellikle gerici, düzenin sarı sendikalarının denetiminde olan beldelerde işçilerin BES bünyesine katılması, İlerici sendikaların bulunduğu beldelerde de sendikalar arası işbirliği ve dayanışmanın artırılması yeni yönetim kurulunu bekleyen en acil görevler arasındadır.

EKİM'den satranç kursu...

EKİM kültür-sanat üretim MERKEZİ satrançta ilk mezunlarını vermiş bulunmaktadır. Yaklaşık sekiz ay önce, satrancın ilk adımları ile başlayan ve on dört Haziran günü yapılan ödül töreni ile taçlandırılan, onaltı satranç kursiyerlerimiz belgelerini alıp, bundan sonraki günler için kendilerinin de birer satranç oyuncusu olduklarını ilan etmişlerdir. EKİM kültür-sanat-üretim MERKEZİ Başkan ve yönetim kurulu, Satranç Federasyonu temsilcisi, Lefkoşa satranç derneği başkanı, Marmara satranç derneği başkanı, Güzelyurt satranç derneği başkanı ve ailelerin hazır bulunduğu ödül töreninde açılış konuşmasını, EKİM kültür-sanat-üretim MERKEZİ Başkanı Mehmet Süleymanoğlu yaptı ve mezun olan kursiyerlerin yakında iyi bir satranç oyuncusu olacaklarına olan inancını dile getirerek, bunun bir ilk adım olduğunu ve EKİM kültür-sanat-üretim MERKEZİ'nin bundan sonrada Tiyatro, Müzik ve diğer spor faaliyetlerini de hayata geçireceğinin müjdesini katılan davetlilere vermiştir. Sırası ile, satranç kolu başkanı Mehmet Öğüç satranç kolunun nasıl oluştuğu hakkında kısa bir bilgi verdikten sonra, davetlilerin konuşmalarının ardından ödül töreni yapıp genç satranççılarımıza ödülleri vermiştir.

HALKIN VERDİĞİ FIRSAT İYİ DEĞERLENDİRİLMELİDİR

30 Haziran Yerel Seçim sonuçları, halkın iradesini saydamlaştırılmıştır. Yerel seçimlerin sonuçları siyasidir...

Halk iradesi;

İlhakçı, şükrancı, işgali destekleyen politikalara HAYIR demiştir.

Onlarca yıldır olduğu yerde sayarak "çözumsuzlük çözümdür" diyen milliyetçi, çağdışı, şöven politikalarla insanımızı yoksullaştıran, dünyadan izole eden, onuruyla oynayan, halkın iradesini hiçe sayan, vurdumduymaz siyasi anlayışlara HAYIR demiştir.

Adamızın stratejik önemini "koz" olarak kullanılmasına göz yuman, "Gelen Türk giden Türk" diyerek, nüfus yapımızı değiştirmek için ellerinden geleni yapanlara HAYIR demiştir.

Kıbrıs Türk halkı;

Barişi, çözümü, demokrasiyi, sivilleşmeyi gerçekleştirebileceğini söyleyenlere

FIRSAT yaratmıştır.

Yoksulluğu, göçü, işsizliği vadedenlere FIRSAT vermiştir.

Seçimler öncesinde demokratik kitle örgütlerinin çağrılarını kulak tıkayarak "güç birliğini" reddeden siyasi anlayışlara, "BARIŞ, ÇÖZÜM, AB kapısını açma" FIRSATI yaratmıştır.

Halk yerel seçimlerde sandığa yansıyan siyasi iradesinin, ülkemiz geleceğini belirleyecek görüşme sürecine yansımaları beklemektedir. Bu beklentiye çare üretmek, "Demokratik Güçlerin" tarihsel sorumluluğudur. Bu bağlamda, demokratik güçler, adamızın ve insanımızın geleceğini etkileyecek görüşme sürecine yönelik siyasal, ekonomik, sosyal ve kültürel politikalarını gözden geçirerek "Güçlü Demokratik İttifakı" oluşturmak zorundadırlar.

ÇAĞ-SEN / KSG / Ekim Kültür Merkezi

Türkiye kapitalizmi ekonomik çıkmazdan kurtulamıyor!.. Türkiye Komünist Partisi Bildirisi...

Bu Ekonominin Önü İmaj Şişirilerek Açılmaz...

DİE'nin 2002 yılının ilk altı ayı için açıkladığı büyüme oranlarına inanan kimse henüz çıkmadı. Anlaşılan hükümetin

istatistik kuruluşu, ekonomideki tedirginlik ve kriz beklentisini imaj şişirerek hafifletmek istiyor.

Türkiye ABD tekellerinin öğrencisi. ABD'de tekeli şirketler muhasebe kayıtlarıyla oynuyor, Türkiye'de de DİE büyüme rakamlarıyla... Kapitalizmin dev bir kumarhaneye dönüştüğü çağımızda, bunun çok basit ve sıradan bir hile olduğu düşünülebilir.

DİE Türkiye ekonomisinin 2002 yılının

ilk altı ayında büyüdüğünü açıkladı. Elbette rakamlara dayanarak...

Kısa süre önce de ABD'nin dev bir enerji tekelinin muhasebe kayıtlarıyla oynayarak, şirket hisselerini borsada suni olarak değerli hale getirdiği ortaya çıkmıştı. Bu ekonomik skandalı benzer başka örnekler izlemeye devam ediyor. Hileci şirketlerin büyüklüğü ve etkinliği, olayın bir adli vaka olarak görülmesini olanaksız kılmaktadır. Giderek ABD ekonomisinin ve dünya kapitalizminin ne kadarının "şişirilmiş imaj" olduğu konusunda soru işaretleri yaygınlaşmaktadır. Aslında bu tablonun

fazla şaşırtıcı da olmaması gerekir. Ekonomi dendiğinde maddi üretimin akla geldiği dönemler hatıralarda kalmış ve bunun yerini borsa merkezli bir kumar oyunu almış bulunmaktadır. Muhasebe kayıtlarıyla oynamak kumarbazların etiğinde pek sıradan bir hile olsa gerek.

DİE'nin ilk altı ay için açıkladığı ekonomik "büyüme" inandırıcı bulan kimse henüz çıkmadı. Ne de olsa Enron ve benzeri şirketler de "rakamlara dayandırmışlardı" hilelerini. Türkiye'nin bu alanda da ABD tekellerinin öğrencisi olduğu kesin. DİE, ekonomik tedirginlik ve kriz beklentisini imaj şişirerek aşmayı

düşünüyor olmalı. ABD'de benzer hileye başvuran şirketlerin Türkiye'nin bütün ekonomisiyle karşılaştırılabilir büyüklükte olmalarından hareketle, aynı yöntemin Türkiye'nin tamamı için de uygulanabilir olduğunu savunanlar çıkacaktır!

İnsanlığın bir kumarhane bahçesinde uzun süre avutulması mümkün olmadığı gibi, Türkiye kapitalizminin de imaj şişirerek kriz çözmesi mümkün değildir. Ama ne korkunun ecele faydası vardır, ne de insanlık bu ahlak dışı sisteme mahkumdur.

TKP
Genel Merkez

FUTBOLDA YENİ DÜNYA DÜZENİ

Sovyetler Birliği'nin çökertilmesi ile oluşan ABD merkezli "Yeni Dünya Düzeni" futbolda da kendini gösteriyor.

Her şeyin kar amaçlı olarak düşünüldüğü emperyalist-kapitalist sistemde başta futbol olmak üzere tüm spor dalları bu düşünceye nasibini alıyor.

Sporun, insanlığın doğal ve fiziki yeteneklerini geliştirmek, halklar arasında dostluk, kardeşlik ve dayanışmayı artırmak amacıyla yapıldığını söyleyenlere sakin inanmayın.

Günümüzde tüm spor dalları çeşitli çıkar çevrelerine kar sağlamak ve iktidar gruplarına daha geniş nüfus alanları yaratmak amacı için kullanılmaktadır. Spor dalları arasında en geniş kitlelerin ilgisini çeken ve en popüler olanı kuşkusuz futboldur.

İngiltere'de sanayi devrimi sırasında işçi kitleleri arasında başlayan ve giderek tüm dünyaya yayılan futbol, şimdilerde hiç de ortaya çıkış amaçları ile uyumlu bir varoluş içinde değil.

Tam tersine, 60 milyar dolarlık yıllık cirosu olan büyük bir sektöre dönüşmüştür.

Ayrıca siyasilerin destek topladığı her türlü politik propaganda ve istismara açık bir zemin oluşturmaktadır.

2002 dünya kupası genelde sporun, özde de futbolun güç odaklarının elinde

bir araç olarak nasıl pervasızca kullanılacağına tipik bir örnek oluşturmıştır.

CNN'nin yarı finale kalan takımların belirlenmesinden sonraki yorumunu hatırlayınız.

"Futbolda yeni dünya düzeni"

Yani "Pax Amerikana" adı verilen düzenin futbol dünyasını da istediği gibi şekillendirmesi.

Dünya Kupası 2002, bir yandan multi-milyon dolarlık bir organizasyon olarak sayısız çıkar çevrelerine büyük karlar kazandırırken, öte yandan da açlık, yolsuzluk, sömürü, zulüm, ve doğal afetlerin yarattığı felaketlerle boğuşan insanlara bir aylık bir uyuşturucu görevini başarı ile üstlendi.

Tüm vücudu sızılardan sarsılan bir kanser hastasına kemoterapi ve yüksek dozda uyuşturucunun yaptığı tesirden bir farkı olmayan bir tedavi bul Senegal, Güney Kore, Türkiye gibi ekonomileri iflas etmiş halkları yoksulluk ve açlık sınırının altında yaşayan birçok ülke, sanki tüm sorunları bitmiş gibi haftalardır Ronaldo'nun attığı veya atmadığı, Rüştu'nün kurtardığı veya kurtaramadığı golleri konuşuyorlar.

90 dakikadan sonra oyun alanında kalması gereken bir eyleme tüm insanlığın bir numaralı sorunu olarak öne çıkıyor.

Birçok oyun oluştuktan çıktığı, sonuçların çıkar çevreleri ve güç odaklarının

kulislerinde, masa başında belirlendiği musabakalar için milyonlarca emekçi ne yazık ki, alkış tuttu, şevkle ve istekle takımını destekledi. Perde gerisinde çevrilen dolapları büyük çoğunluk göremedi.

Sonuçta bu parayı kim kazandı? Kupanın sahibi kuşkusuz "yeni dünya düzeni", yani emperyalist sistem! ABD emperyalizminin Ortadoğu ve Uzakdoğu'daki jandarmaları yarı finalist oldu.

İtibarını yitirmiş devlet ve hükümetlere kolay yoldan ve bol keseden itibar sağlandı. Üstelik bunu yaparken çok büyük paralar, milyon dolarlar da cebeye indirildi.

Bu arada benzine, mazota, akaryakıtta, elektriğe ve daha birçok yaşamsal ürüne dünyanın birçok yerinde ve Türkiye'de, çaktırmadan zamlar yapıldı. Yapılan zamlar

Özdemir
Sosyalist Gözlem
Göçer

ne yazık ki kazancı osuruğu gibi, güme gitti.

Böylece bir dünya kupası daha ezilenlerin kalesine atılan gollerle sonuçlandı.

Halk için, insanlık için, ülkeler ve toplumlar arasında kültür alışverişi, kardeşlik ve dayanışma ruhu ile, insanoğlunun durdurulamaz ilerleyişini vurgulamak ve bunu daha da ilerilere taşımak için spor anlayışı, yalnızca sosyalizmin spor anlayışıdır. İnsanca spor yapabilmemiz bile kapitalist-emperyalist dünya düzeninin yıkılmasına bağlıdır. Kapitalizm her yönüyle ruhumuzu karartıyor. Bizleri spordan da, sanattan da bıktırıyor. Çünkü kapitalist sistemin dinamiğini yalnızca kar etme isteği oluşturuyor. Bu amaçla insanların kişiliğini satın almak, maç satın almak, yani insan gruplarının topluluklarının ruhunu satın almak ve böylelikle o ruhları boyunduruk altında tutmak kapitalizmin vazgeçilmez özelliği haline geliyor.

Kapitalizm tüm moral değerlerimizi çökertiyor. Ya kapitalizm dünyamızı ve insanlığı yok edecek, ya da sosyalizm imdadımıza yetişecek.

Başka seçenek yok. Gerçek maç emek-sermaye arasında. Biz bu oyunda emeğin saflarında oynayacağız.

Kıbrıs'ta
Sosyalist
GERÇEK

Sahibi:
Kıvılcım Yayıncılık
Kollektif Ortaklığı

Adres:
Marmara Sokak,
No: 31
Lefkoşa-KIBRIS
Mersin10-Türkiye

Dizilip basıldığı yer:
Afrika Yayıncılık
Ltd. tesisleri

Tel-Fax:
(Güzelyurt) 0(392) 7144597
e-mail: onur@kktc.net
web: www.st-cyprus.co.uk